

CHIÊM LẤY CÁC CÔNG THÀNH CỦA QUÂN THÙ

 Xin chào, mọi người. Và vui mừng khi được trở lại lần nữa sáng hôm nay tại đền tạm, để cầu nguyện cho những người đau ngày hôm nay. Ấy là, thường thường, chúng tôi cố gắng đến, rất thường xuyên, và—và cầu nguyện cho những người đến từ những nơi khác nhau, để cầu nguyện.

Và bây giờ chúng tôi sẽ sớm rời khỏi, lúc này, để đến những buổi nhóm ở California và Bờ Tây. Và chúng tôi chắc chắn khẩn xin những lời cầu nguyện của các bạn, để Đức Chúa Trời trên Trời sẽ thương xót chúng tôi ở đó và ban cho chúng ta những buổi nhóm tuyệt vời.

Vừa mới vào, hôm qua, hay đêm qua, đúng hơn là, trễ. Và ngày hôm qua là một trong những ngày...Ồ, ngày hôm kia, và ngày hôm qua, là một trong những ngày có ý nghĩa đặc biệt tuyệt vời trong đời tôi. Ở đó, tôi biết ít nhất hai người, hoặc ba, trong tòa nhà là những người đã chứng kiến sự giáng lâm của Chúa, ngày hôm qua. Và một điều tuyệt vời, kỳ diệu đã diễn ra, mà tôi đã không có thời gian sáng nay để nói với các bạn. Nhưng có lẽ sáng Chúa nhật tới, trước khi chúng tôi đi, tôi có thể có thời gian, trong Sứ điệp, để—để nói với bạn. Nếu Chúa muốn, tôi sẽ xuống, ít nhất là để cầu nguyện cho những người đau, vào sáng Chúa nhật. Chúng tôi có thể muốn rời đi khoảng giữa trưa, nếu có thể, để đến buổi nhóm San Jose tại San Jose, California. Và nếu các bạn có người nào ở gần, tại Bờ Tây ở đó, đó là, chúng tôi tin rằng, sẽ có lẽ là thì giờ mà tôi đã trông đợi, rất lâu, sự thay đổi trong chức vụ của tôi sắp đến. Và nó rất gần, tôi nghĩ nó đã xảy ra vào ngày hôm qua. Và tôi tin rằng điều đó sẽ xảy ra ngay bây giờ, và nó sẽ vượt xa bất cứ điều gì mà chúng tôi từng thấy hoặc nghe, cho đến bây giờ. Bây giờ, các bạn nhớ, đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hiểu không? Và vì vậy chúng tôi chỉ mong đợi nó, bất cứ lúc nào.

Và chúng ta đang có một buổi nhóm ngay bây giờ tại khu vực hội chợ. Tôi tin rằng điều đó đúng, phải không, Gene? Tại khu hội chợ ở San Jose, California. Và đó sẽ là một sự nhóm lại kéo dài mười ngày, bắt đầu từ ngày 20, cho đến ngày 29, tại—tại San Jose. Vậy thì, chỉ cần nhớ đến chúng tôi và cầu nguyện cho chúng tôi.

Bây giờ chúng ta có khoảng, nếu chúng ta đi ra đúng giờ, khoảng một tiếng rưỡi bây giờ, chúng ta sẽ bắt đầu các buổi nhóm của mình để cầu nguyện cho người đau và mang đến Lời. Sáng nay, tôi đã chọn, một đoạn Kinh Thánh nhỏ, hai chỗ trong Kinh Thánh, để nói về.

Nhưng trước khi chúng ta nói, chúng ta hãy cúi đầu một lát, để cầu nguyện.

² Lạy Đức Chúa Trời chí nhân, chúng con khiêm nhường đến gần Ngài ân điển của Ngài sáng hôm nay, như những đứa con không xứng đáng, nhưng đến với đức tin thuần khiết nơi Đức Chúa Trời, mà được ban cho chúng con bởi Đức Thánh Linh, và sự Hiện diện hằng có của Ngài với chúng con. Và qua một lời hứa của Chúa Jêsus, rằng nếu chúng con đến cách khiêm nhu và cầu xin bất cứ điều gì trong Danh Ngài, thì chúng con sẽ được ban cho lời thỉnh cầu của mình. Vì vậy, chúng con không nhìn lại công trạng của mình, vì chúng con không có cái nào như vậy, nhưng chúng con nhìn lại chiến tích của Đồi Sọ, nơi ân sủng của chúng con đã được ban cho cách nhưng không bởi Con của Đức Chúa Trời. Và chúng con khó có thể kìm được những giọt nước mắt chảy dài xuống cổ họng chúng con, khi chúng con nghĩ về chúng con, những người không xứng đáng, và cách mà nhờ ân điển của Ngài ở đó tại Đồi Sọ Ngài đã làm điều đó cho chúng con, để chúng con được đến gần Đức Chúa Trời, thậm chí đến trong mối quan hệ. Và bây giờ chúng con là con trai và con gái đối với Ngài.

³ Và chúng con đến sáng nay, Chúa ôi, dưới mái nhà nhỏ này, để hiến dâng chính mình, và cho sự hầu việc, xưng nhận tội lỗi của chúng con, và—và trong sự thờ phượng Thiêng liêng. Chúng con tin cậy rằng Ngài sẽ ở với chúng con và cho chúng con cái nhìn sâu sắc thuộc linh về sự sắp đến gần của Ngài, hầu cho

chúng con có thể chuẩn bị tâm hồn mình hàng ngày cho sự kiện trọng đại đó mà đã được trông đợi hàng ngàn năm. Quả thật tất cả thiên nhiên đang rên rỉ, khóc lóc để được giải thoát. Và tâm linh chúng con bên trong chúng con, Chúa ôi, không ngừng thú nhận, rằng, “Chúng con là những người hành hương và những người khách lạ, và đây không phải là nhà của chúng con, nhưng chúng con tìm kiếm một Thành Phố mà Người Xây Dựng và Tạo Dựng là Đức Chúa Trời.” Chúng con mong đợi thời điểm tuyệt vời đó đến.

4 Lạy Chúa, chúng con sẽ lưu tâm rằng những buổi nhóm này, khi chúng con nhóm lại ở đây, chúng con cầu nguyện cho con cái của Ngài mà bị đau ốm và bệnh tật. Và chúng con cầu xin Ngài sẽ đáp ứng chúng con ngày hôm nay theo một cách rất đặc biệt, để chữa lành tất cả đau yếu và bệnh tật giữa vòng chúng con. Và có thể là, Chúa ôi, rằng lời hứa này mà con vừa mới nói trước đây, trong cuộc gặp với Ngài ở đó hôm qua, ngay sau rạng đông, và cách mà Ngài đã xác nhận điều đó hết lần này đến lần khác thế nào. Và chúng con cảm thấy rằng thì giờ đã rất gần. Và có thể đây là ngày, Chúa ôi, điều đó sẽ xảy ra, rằng Chúa sẽ thay đổi chức vụ, Chúa ôi, thành một điều gì đó sẽ tốt hơn cho dân sự của Ngài.

5 Và giờ đây, lạy Cha là Đức Chúa Trời, chúng con không chỉ cầu nguyện cho những người ở đây, mà còn cho những người trải ra trên khắp thế giới, đang thiếu thốn, cả về tinh thần và thể chất. Ôi Chúa, xin ban cho họ những ước muốn của lòng họ, vì con cái Ngài đang phải đấu tranh trong những ngày này. Sự đàn áp của kẻ thù rất mạnh, nhưng Ngài còn mạnh hơn. Vì có lời chép rằng, “Đấng ở trong anh em là Đấng lớn hơn kẻ ở trong thế gian.” Bởi điều này chúng con đắc thắng. Xin phán với chúng con qua Lời được chép của Ngài. Và khi chúng con rời đi sáng nay, chúng con có thể nói như những người đã đi từ làng Em-ma-út, “Lòng chúng ta há chẳng bùng cháy trong chúng ta khi Ngài đã nói chuyện với chúng ta dọc đường sao?” Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jê-sus, Đấng đã ban lời hứa. A-men.

6 Bây giờ tôi đang đọc từ hai chỗ trong Sách Sáng thế ký. Một trong chúng được tìm thấy trong chương 24, bắt đầu bằng câu

thứ 56, đọc như thế này.

Và người nói cùng họ rằng, Xin chớ cầm tôi trở lại, vì thấy CHÚA có làm việc đi đường tôi được thành; hãy cho tôi đi trở về nhà chủ tôi.

Và họ đáp rằng, Chúng ta hãy gọi cô gái trẻ đó, và hỏi ý cô ấy ra sao.

Và họ bèn gọi Rê-bê-ca, và nói nói nàng rằng, Con muốn đi cùng người này chăng? Và nàng nói rằng, Tôi muốn đi.

Đoạn họ cho Rê-bê-ca đi với em gái nàng...em gái họ, và người vú của nàng, và người đầy tớ của Áp-ra-ham,...

Và họ chúc phước cho Rê-bê-ca, mà nói cùng nàng rằng, Hỡi em gái chúng ta, chúc cho em được trở nên mẹ của ức triệu người, và cho dòng dõi em được chiếm lấy cổng thành của những kẻ mà ghét họ.

7 Và trong Sáng thế ký 22, câu thứ 15, chúng ta đọc.

Và thiên sứ của CHÚA từ trên trời kêu Áp-ra-ham lần thứ nhì,

Và phán rằng, Ta lấy chính mình Ta mà thề rằng, CHÚA phán, vì người đã làm điều này, người đã không tiếc... tiếc con người, tức con một của người:

Nên Ta sẽ ban phước cho người, và thêm dòng dõi người nhiều như sao trên...trời, và như cát...trên bờ biển; và dòng dõi người sẽ chiếm được cổng thành quân thù;

Và các dân thế gian đều sẽ nhờ dòng dõi người mà được phước; bởi vì người đã vâng theo tiếng của Ta.

8 Bây giờ cầu xin Chúa thêm các phước lành của Ngài khi đọc Lời Ngài. Bây giờ tôi muốn lấy, nếu nó được gọi là một đề tài, chủ đề của tôi sáng nay, trước tiên, là, “Sự thử thách trước những cánh cổng được hứa.” Và chủ đề là: *Chiếm Lấy Các Cổng Thành Của Quân Thù.*

9 Đức Chúa Trời đã thử thách tộc trưởng, vì Ngài đã ban cho ông một lời hứa. Và khi Đức Chúa Trời đưa ra lời hứa, Ngài muốn chắc chắn rằng người này xứng đáng với lời hứa, trước khi Ngài thực hiện những gì Ngài đã nói hoặc những gì Ngài hứa. Vì vậy

Áp-ra-ham đã được hứa rằng qua dòng dõi của ông cả thế gian sẽ được ban phước, rằng ông sẽ có một con trai. Và, người con trai này, từ người này sẽ sinh ra một Dòng dõi mà sẽ ban phước cho cả trái đất. Và Áp-ra-ham, khi lời hứa được ban cho ông, đã bảy mươi lăm tuổi; và Sa-ra, vợ ông, đã sáu mươi lăm tuổi. Nhưng Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng Áp-ra-ham đã không lưỡng lự trước lời hứa của Đức Chúa Trời, qua sự không tin, nhưng mạnh mẽ, ngợi khen Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời, hết lần này đến lần khác, đã thử thách ông, nhưng ông đã đến thử thách cuối cùng trước khi phước lành sắp xảy ra.

¹⁰ Và đó là cách xảy ra với tất cả Dòng dõi Áp-ra-ham. Đức Chúa Trời cho chúng ta thử thách cuối cùng ngay trước khi Ngài ban lời hứa. Và nếu có thể, tôi muốn nói điều gì đó ở đây, một cách cá nhân, nhưng tôi sẽ giữ lại điều đó. Bài kiểm tra cuối cùng đó, để xem các bạn sẽ phản ứng như thế nào khi thực hiện nó. Và khi Ngài đã ban cho Áp-ra-ham thử thách này, thì Ngài thấy Áp-ra-ham đúng như lúc ông đã có lúc bắt đầu. Sẽ thật là một phước lành vào sáng nay nếu chúng ta nhận lời hứa chữa lành của Ngài sẽ chịu đựng đúng như chúng ta đã làm khi chúng ta đứng đây và chấp nhận nó. Cho dù bác sĩ nói gì đi nữa, hãy đứng thật đúng.

¹¹ Và khi ông làm điều này, và không hề giữ lại đứa con trai duy nhất của mình, nhưng sắp sửa đâm con dao vào lòng của Y-sác, để hủy bỏ lời làm chứng của ông. Ông đã làm chứng, khắp nơi trên thế gian mà ông quen biết, rằng ông sẽ có đứa con trai này. Và rồi khi người con trai đến, ông được yêu cầu gấp đôi trở lại, và phá hủy hy vọng duy nhất mà ông có để cho lời chứng của mình được hoàn thành. Và khi Đức Chúa Trời thấy rằng ông trung thành với đức tin mà ông có nơi Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời nhìn ra từ các tầng trời và Ngài phán, “Ta đã thề với chính Ta rằng Ta sẽ ban phước cho ngươi và làm cho ngươi sanh sản thêm nhiều, và dòng dõi của ngươi sẽ chiếm giữ cửa thành của quân thù nghịch.” Thật là một lời hứa tuyệt vời!

¹² Và Rê-bê-ca, là mẹ của đứa con trai được chờ đợi, đã hứa, nổi tiếng này, khi nàng được gọi đến cuộc thử thách cuối cùng, về một người đàn ông lạ mà nàng chưa từng thấy trước đây. Chỉ có

nàng đã nhìn thấy công việc của Đức Thánh Linh. Và khi cha mẹ nàng không thể hoàn toàn quyết định liệu nàng có nên đi với người lạ này hay không, làm vợ của một người đàn ông mà nàng chưa từng gặp mặt, nàng đã được đưa đến sự thử nghiệm cuối cùng. “Chúng ta sẽ gọi cô gái trẻ và để cô ấy nói. Chúng ta sẽ nghe từ miệng của cô ấy liệu cô ấy sẽ đi, có hay không.”

13 Đó là cách được mang đến cho tất cả Dòng dõi của Đức Chúa Trời. Nó phải là miệng của bạn. Chúa muốn nghe từ bạn.

14 Vì vậy khi nàng được đưa vào thử thách, nàng không hề do dự một chút nào. Nàng nói, “Tôi sẽ đi.” Tôi thích điều đó. Không phải, “Hãy để tôi quyết định. Để tôi nghiên cứu kỹ điều đó đã.” Nàng đã hoàn toàn bị thuyết phục. Đó là những người mà Chúa có thể sử dụng, khi bạn hoàn toàn được thuyết phục rằng Đức Chúa Trời sẽ giữ lời hứa của Ngài. Nói, “Tôi sẽ đi.”

15 Và những người của nàng lúc đó, rất được xúc động, có thể đã không biết điều đó, nhưng họ đã nói tiên tri khi đặt tay trên em gái của mình, và con gái của họ; cô gái Do Thái trẻ, đẹp này, khi họ đặt cô lên con lạc đà và đưa cô đến một vùng đất lạ, giữa những người xa lạ. Nhưng có một Điều gì đó trên họ. Họ nói, “Hãy để dòng dõi của em chiếm giữ cổng thành kẻ thù của chúng. Em hãy là mẹ của hàng ngàn triệu người.”

16 Và, ngày nay, chủng tộc người đó và dân sự đó của Đức Chúa Trời bị tản lạc từ biển này sang biển khác, trên khắp thế giới. Trong sự sống lại đó họ sẽ giống như những ngôi sao trên Thiên đàng, khi những ánh sáng rực rỡ chiếm vị trí của họ, khi họ đi qua bầu trời. Và khi họ đến, họ sẽ giống như biển cả bên...hoặc cát bên bờ biển. Sẽ có hàng nghìn triệu người trong số họ.

17 “Dòng dõi của ngươi sẽ chiếm giữ cửa thành của quân thù.” Đó là lời đã thề của Đức Chúa Trời, “Dòng dõi Áp-ra-ham.”

Thế thì, bởi Đức Thánh Linh của Ngài, thấy rằng người mẹ, cũng là phần của người con trai, vì họ là một phần của xác thịt. Sau đó, Đức Thánh Linh làm việc qua những người này, nói, “Ngài...Hãy để Dòng dõi của ngươi chiếm hữu cửa thành của quân thù.” Sau đó, Đức Chúa Trời thề rằng Ngài sẽ chiếm giữ

cổng thành của kẻ thù, thế thì Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống sẽ đặt ở vị trí nào?

¹⁸ Chúng ta là Dòng dõi Áp-ra-ham. Vì, chúng ta, đã chết trong Đấng Christ, chúng ta là, mang Dòng dõi Áp-ra-ham và là người thừa kế với người, theo cùng một lời hứa đã thề. Chúng ta là Dòng dõi của Áp-ra-ham, và là người thừa kế mọi lời hứa đã được ban cho ông. Nhưng khi thử thách đến, đó là chỗ mà chúng ta thất bại. Nhưng tôi không tin rằng Dòng dõi Áp-ra-ham thật sự sẽ thất bại. Họ sẽ dũng cảm và trung thành như Áp-ra-ham.

¹⁹ Bây giờ chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời không thể nói bất cứ điều gì hoặc—hoặc đưa ra lời hứa nào trừ khi Ngài sẽ làm trọn điều đó. Ngài phải làm điều đó để là Đức Chúa Trời. Nhiều năm sau, khi cùng một dân tộc này, những người được hứa, dòng dõi Áp-ra-ham ở trong cuộc hành trình của họ, đi vào một—một miền đất hứa, có một cánh cửa mà đứng, và chống lại ông, và đó là người anh em của chính ông, Mô-áp, người đã nói, “Ông sẽ không qua đất của tôi. Tôi sẽ thấy rõ điều đó rằng ông sẽ không đi qua đất của tôi.”

²⁰ Ông nói, “Nếu bò của chúng tôi liếm cỏ của ông hoặc nếu chúng uống nước của ông, chúng tôi sẽ trả tiền cho ông.”

Nhưng ông ta nói, “Ông sẽ không băng qua xứ này.”

²¹ Nhưng lời hứa của Chúa đã đúng. Vì vậy họ đi và kiếm tiên tri của họ, Ba-la-am, và đưa ông xuống để rửa sả dân chúng. Và đây là những gì người ấy nói. Họ cố cho ông thấy phần xấu nhất của dòng dõi phước hạnh, nhưng Đức Chúa Trời đã cho ông thấy phần tốt nhất của nó. Ông nói, “Hễ ai nguyện rửa Y-sơ-ra-ên sẽ bị nguyện rửa, và ai chúc phước cho người sẽ được phước.” Và các thanh chắn được hạ xuống và Israel vượt qua vùng đồng bằng. Đức Chúa Trời đã hứa ông sẽ chiếm được cửa thành của kẻ thù của mình.

²² Sau đó, trong nhiều năm, có một người tên là Đa-ni-ên, người ở trong Dòng dõi Nhà Vua này, và trong hàng ngũ các lời hứa, vì người là Dòng dõi Áp-ra-ham. Và Đức Chúa Trời đã chọn người trước khi sáng thế, để làm nhà tiên tri của Ngài, và ông sống dũng cảm và ông sống trung thành. Và ngay cả ở trong một vùng đất xa

lạ, ông đã có mục đích trong lòng mình, “Tôi sẽ không làm ô uế bản thân với họ.” Đó là Dòng dõi thực sự của Áp-ra-ham; sống ở trong một vùng đất khác biệt, sống giữa những người khác biệt, nhưng vẫn đứng cảm với lời hứa đó. “Tôi sẽ không làm ô uế bản thân với họ. Tôi sẽ luôn sống đúng.”

²³ Đức Chúa Trời đã thử thách ông như Ngài đã làm với tổ phụ ông, là Áp-ra-ham. Và nhà vua nói, “Người sẽ giống như một trong số chúng ta và thờ phượng theo cách chúng ta thờ phượng, nếu không ta sẽ ném người vào một hang động đầy sư tử đói.”

²⁴ Đa-ni-ên, giống như Áp-ra-ham tổ phụ của người, đã nói, “Vua có thể ném tôi vào hang sư tử, nhưng tôi sẽ không cúi đầu trước bất kỳ hình tượng nào của vua. Tôi sẽ không theo tôn giáo hình thức của vua. Tôi sẽ trung thành với Đức Giê-hô-va.”

²⁵ Và ở đó đỉnh điểm căng thẳng đã xảy ra. Nhà vua đã giữ lời hứa của mình và ông đã vớ lấy nhà tiên tri, hoặc bắt ông và ném vào hang sư tử. Và khi những con sư tử, kẻ thù của Đa-ni-ên, lao đến với nhà tiên tri, Đức Chúa Trời đã giữ lời hứa của Ngài. Ngài đã chiếm hữu cánh cửa của kẻ thù của ông. Đức Chúa Trời để một Thiên sứ đứng ở đó trước những con sư tử đó, và chiếm lấy cửa. Đức Chúa Trời giữ lời hứa của Ngài. “Người chiếm hữu cửa của kẻ thù của mình.” Đức Chúa Trời đã phán vậy.

²⁶ Lúc đó có ba người nữa ở dưới đó đã cam kết trung thành với cứu cánh, những người thực sự là Dòng dõi của Áp-ra-ham, và đó là Sa-đơ-rắc và Mê-sác và A-bết-nê-gô, và họ đã bị đưa ra thử thách. Và người ta nói, “Nếu các người không cúi đầu khi nghe thấy tiếng đàn hạc và tiếng kèn vang lên, nếu các người không cúi đầu trước tôn giáo của chúng tôi, và tránh xa họ những thứ mà các người đang—đang bênh vực! Và các người cũng tẻ nhạt hết rồi, dù sao đi nữa. Tôn giáo của các người không hơn tôn giáo của bất cứ ai khác.” Chúng ta không nghe thấy điều đó mọi lúc sao? Nhưng tôn—tôn giáo của Chúa Jêsus Christ thì khác. Quyền năng của sự phục sinh của Ngài là khác hẳn. Chúng ta là một dân khác hẳn, một dân kỳ dị, một chức tế lễ nhà vua. Đức Chúa Trời đã làm ra sự khác biệt.

²⁷ Nhưng khi họ nói, “Các người sẽ phải trở thành một trong chúng ta.” Sẽ ổn cả với Sa-đơ-rắc và Mê-sác và A-bết-nê-gô nếu họ

muốn trở thành một trong số họ, nhưng họ sẽ không bao giờ trở thành một trong những người nước ngoài. Bây giờ, họ nói, “Nếu các ngươi không làm điều đó, chúng ta có một cánh cửa dẫn đến lò lửa hực ở đây, chúng ta có thể mở ra và ném các ngươi vào đó, và các ngươi sẽ ước mình trở thành một trong số chúng ta.”

²⁸ Họ đã nhớ lời hứa. Người ta dẫn họ xuống ngay lò lửa hực. Và khi họ mở cửa và ném họ vào trong lửa, kẻ thù của họ sẽ tiêu diệt họ, họ chiếm giữ cửa của kẻ thù của họ. Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài vào trong những ngọn lửa đó và làm mát các làn gió, và nói chuyện với họ khi họ ở trong đó. Lời hứa của Đức Chúa Trời đã giữ đúng. Họ chiếm hữu cửa của kẻ thù. Thử thách trước tiên, sau đó họ sở hữu cửa của kẻ thù.

Há đó không phải là Chúa Jêsus Đấng đã đưa ra lời hứa chẳng? “Nếu người gây cho một trong những đứa trẻ này phạm tội, thì thà người buộc một cối xay vào cổ của người và người bị ném xuống dưới đáy biển còn hơn. Đừng gây cho những đứa nhỏ tin vào Ta phạm tội. Và những kẻ mà tin vào Ta sẽ có những dấu hiệu này.”

²⁹ Ngài đã tạo ra sự khác biệt. Ngài đã thể hiện về những gì đã tin và những gì không tin.

Ở đó, luôn luôn, có ba đám đông dân sự, đó là: người không tin, người giả tin, và người tin. Nhưng Đức Chúa Trời có một cách để chứng minh ai là một người tin. Người tin đó kiên định về điều Đức Chúa Trời phán là Lẽ thật. Vâng.

³⁰ Đó là Ê-li, người Thi-sê-be, khi đến đỉnh điểm thách thức, cho đến nỗi ông nghĩ rằng mình là người duy nhất trong dân tộc vẫn còn sống cho Đức Chúa Trời. Và nhà vua sẽ đưa ông ra xét xử. Và họ bắt bớ ông. Và nữ hoàng tô vẽ mặt mày, nhỏ bé đó, tên là Giê-sa-bên, đã đe dọa mạng sống của ông. Và khi đến đỉnh điểm, Ê-li đã chiếm giữ các cửa thành của kẻ thù và khiến cả dân tộc trở lại với Đức Chúa Trời một lần nữa. Đức Chúa Trời giữ lời hứa của Ngài.

³¹ Chính Môi-se, sau khi cũng thuộc Dòng dõi nhà vua này, Dòng dõi Áp-ra-ham, khi ông được sai xuống Ai Cập, để giải cứu dân Y-sơ-ra-ên; và Đức Chúa Trời đã ban cho ông những dấu hiệu

và điều kỳ diệu để thực hiện, và để đánh vào đất, và sinh ra ếch, và bọ chết, và sự tối tăm, và mưa đá, và mưa, và lửa, và đã làm tất cả những phép lạ này. Tuy nhiên, khi ông dẫn họ ra khỏi bởi bàn tay Đức Giê-hô-va, có lúc ông gặp cánh cổng giữa ông và đất hứa. Đó là Biển Đỏ, chắn ngang trên đường đi. Họ bị quân đội của Pha-ra-ôn bao vây, núi non, sa mạc, và Biển Đỏ. Nhưng Môi-se bước tới chiếm giữ cửa thành của kẻ thù, và băng qua Biển Đỏ, như đi trên đất khô, khi như ông đang đi trên con đường đầy bụi. “Người sẽ chiếm giữ cửa thành của kẻ thù.” Đức Chúa Trời đã phán vậy, và điều đó giải quyết ổn thỏa.

³² Chỉ một vài năm sau khi thử thách xảy đến, và hội thánh rung chuyển hết mức, như một điều quá dễ dàng đối với một hội chúng gồm nhiều người để làm khi điều gì đó dường như không xảy ra theo cách mà nó phải xảy ra. Đức Chúa Trời làm cho nó theo cách đó. Đức Chúa Trời mang những căng thẳng vào hội thánh, “Mọi người con đến với Đức Chúa Trời phải được thử thách, và được chứng minh, và được thử nghiệm.” Ngài để sự đau ốm tấn công bạn. Ngài để cho bệnh tật ập đến trên bạn, để kiểm tra bạn và chứng minh bạn, cho thế giới thấy rằng bạn thực sự là Dòng dõi của Áp-ra-ham. Ngài cho phép điều đó theo ý muốn của Chính Ngài. Ngài cho phép những thảm họa. Ngài cho phép bạn bè chống lại bạn. Ngài cho phép tất cả những điều này, và thả ma quỷ ra, để cám dỗ bạn. Và hắn sẽ làm tất cả chỉ trừ mạng sống của bạn. Hắn có thể ném bạn lên giường bệnh tật. Hắn có thể khiến hàng xóm của bạn chống lại bạn. Hắn có thể khiến giáo hội chống lại bạn. Hắn có thể làm hầu hết mọi thứ và đó là ý muốn của Đức Chúa Trời để hắn làm điều đó. Chúng ta được dạy rằng điều đó quý hơn vàng, đối với chúng ta.

³³ Còn Áp-ra-ham với Y-sác, trên núi, người đã được ban lời hứa thì sao? Và nhờ lòng trung thành và sự hiểu biết của ông, và đức tin của ông nơi Đức Giê-hô-va, nhờ đó, và chỉ điều đó, mà Đức Chúa Trời đã nhìn xuống và nói, “Dòng dõi người sẽ sở hữu các cổng thành. Ta đã thề với chính Ta rằng Ta sẽ làm những điều này.” Không có ai vĩ đại hơn mà Ngài có thể thề, nhưng Ngài đã thề với chính Ngài.

Sau đó, nếu Ngài để Áp-ra-ham bị thử thách đến thời điểm cuối cùng đó, thì Ngài phải thử thách bạn và tôi trong giây phút cuối cùng đó, thời điểm quyết định đó khi mọi thứ còn xa bạn. Bạn phải đứng một mình ở đó. Halêlugia! Chính là thế.

³⁴ Đứng một mình. Hãy bước ra khỏi đó và nói, “Dẫu Ngài giết tôi, nhưng tôi sẽ tin cậy Ngài.” Đó là Dòng dõi của Áp-ra-ham. Đó là Đấng đưa ra lời hứa. “Cho dù những người còn lại nói gì đi nữa, những người còn lại làm gì; đối với tôi và nhà của tôi, chúng tôi sẽ phụng sự Đức Chúa Trời.” Nói, “Nếu những người còn lại của họ nói, ‘Không có gì để trải nghiệm. Đó là một loạt của sự phấn khích’; đối với tôi và nhà của tôi, chúng tôi sẽ phụng sự Đức Chúa Trời.”

Và tôi muốn nói chuyện với Phao-lô ngay tại đây, và nói, “Theo cách mà người ta gọi là ‘dị giáo’ vậy tôi thờ phượng Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng tôi.”

“Dù họ là kẻ rách rưới đến trong nhà thờ, dù họ là kẻ hay vắn vẹo, và dù họ là tất cả các loại tiên tri giả và mọi thứ đều vào hội thánh giữa dân sự, trong vùng lân cận và mọi thứ; nhưng đối với tôi và cho nhà của tôi, chúng tôi sẽ hầu việc Chúa. Dù tất cả họ đều không đến, và dù hội thánh trở nên lạnh nhạt, thờ ơ; tôi và nhà tôi, chúng tôi sẽ hầu việc Chúa. Mặc dù nếu ai đó đã được cầu nguyện và không được khỏe mạnh; không có liên quan với nó; cho tôi và nhà của tôi, chúng tôi hầu việc Chúa.” Những thử nghiệm và thử thách.

³⁵ Con người sai lầm, nhưng Đức Chúa Trời thì không. Con người, bạn để ý đến một người, người đó sẽ mắc sai lầm. Có thể không cố ý, nhưng anh ta sẽ làm điều đó. Đức Chúa Trời cho phép anh ta làm điều đó để Ngài có thể lay chuyển đức tin của bạn khỏi con người. Đức tin của chúng ta không phải vào sự khôn ngoan của con người, nhưng vào quyền năng của sự sống lại của Chúa Jêsus Christ. Đó là nơi Dòng dõi Áp-ra-ham đích thực đặt lời hứa của họ. Bởi vì, họ chỉ có thể là Dòng dõi Áp-ra-ham khi họ nhận được Đức Thánh Linh. Nếu không có Đức Thánh Linh họ không phải là Dòng dõi Áp-ra-ham. Cũng chính đức tin đó đã ở trong Áp-ra-ham đến với người tin. Bất kể điều gì xảy ra hoặc trái ngược như thế nào, người tin vẫn tiến tới đúng đắn.

³⁶ Các thám tử quay về và nói, “Ồ, thật là—thật là ngu ngốc khi kiểm tra. Không cần phải đi xa hơn nữa, bởi vì họ là những người khổng lồ ở nơi đó. Và họ có những chính quyền tuyệt vời, và họ—họ có gươm giáo, và, ồ, chúng tôi thậm chí trông giống như những con châu chấu ở bên cạnh họ.”

³⁷ Tôi không biết, nhưng ở đây tôi bị thuyết phục để tin rằng Giô-suê chỉ là một người tầm thường, nhỏ bé, chỉ là một anh chàng khờ khạo, hơi nhỏ bé. Tôi có thể thấy ông nhảy lên trên—trên một cái bao lơn nào đó, và nói, “Hỡi các ông và các anh em,” trước hai triệu người, “chúng ta có thể còn hơn cả chiếm lấy chúng.” Hiểu không? Tại sao? Đó là Dòng dõi Áp-ra-ham. Đức Chúa Trời đã ban lời hứa. Đó là vật sở hữu của họ. Đức Chúa Trời đã ban lời hứa. Không thành vấn đề sự chống đối là gì, Dòng dõi Áp-ra-ham thực sự nói, “Chúng ta có thể chiếm lấy nó vì Chúa đã ban nó cho chúng ta.”

³⁸ Ở đó các bạn đứng sáng nay. Ở đó Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống đứng vững. Tôi không quan tâm ai khác nói gì, bác sĩ nói gì, bất cứ điều gì, người không tin nói gì, chúng ta có thể hơn cả một sự phù hợp cho bất cứ điều gì đi kèm. Chúng ta là Dòng dõi của Áp-ra-ham, và chúng ta sẽ sở hữu cánh cổng của kẻ thù, cho dù kẻ thù là gì đi nữa. Đức Chúa Trời đã ban lời hứa. Đó là của họ, sở hữu của họ.

³⁹ Sự chữa lành là tài sản của bạn. Sự cứu rỗi là tài sản của bạn. Đức Thánh Linh là sự sở hữu của bạn. Và ngày nay có hàng ngàn thầy giảng vĩ đại và vân vân trên đất, nói rằng, “Không phải vậy.” Nhưng Dòng dõi Áp-ra-ham biết điều đó là vậy. Họ lợi ngay vào và chiếm được các cánh cửa thành của kẻ thù. Đức Chúa Trời nói rằng họ sẽ. Họ tin điều đó vì đó là một lời hứa. “Dòng dõi của Người sẽ chiếm giữ cửa thành của quân thù.” Bây giờ bạn sẽ trải qua thử nghiệm, thử thách.

⁴⁰ Và Giô-suê đứng đó, trung thành. Anh chàng nhỏ bé nói, “Tôi không quan tâm họ lớn như thế nào. Tôi không quan tâm họ lấy loại giáo nào, tường thành của họ cao bao nhiêu, và nó vĩ đại đến mức nào. Lời hứa của chúng ta là, rằng, ‘Cửa thành sẽ được sở hữu bởi Dòng dõi của các con cái của Đức Chúa Trời,’ và chúng

ta sẽ đi qua để chiếm lấy chúng. Chúng tôi không phải là một đối thủ đối với họ.”Ồ, đó là Dòng dõi thật.

⁴¹ Nhiều người trong số họ được sinh ra, là dòng dõi xác thịt, nói, “Chúng tôi không thể làm điều đó được. Không cần phải cố gắng. Thấy chưa, chúng tôi đông hơn. Chúng tôi vượt trội; chúng tôi là tất cả.” Không có vấn đề gì, người sẽ không...Họ đang nhìn vào...những gì mắt thường thấy. Và Giô-suê đang nhìn những gì Đức Chúa Trời nói.

⁴² Dòng dõi Áp-ra-ham không nhìn vào bất kỳ điều gì tự nhiên. Họ nhìn vào những gì Chúa đã nói. Đó là lời hứa. Điều gì sẽ xảy ra nếu Áp-ra-ham nhìn vào tự nhiên? Ở một người phụ nữ trăm tuổi...Chín mươi, đúng như vậy. Và ông ấy thì một trăm. Và đã sống với bà ấy từ khi bà còn là một cô bé, còn ông là một cậu bé, không có con. Ông không nhìn vào những thứ đó. Ông nói rằng ông coi những thứ đó như thể chúng không có, vì ông chỉ nhìn vào những gì Đức Chúa Trời phán. “Ta sẽ ban phước cho ngươi, hỡi Áp-ra-ham, và Ta sẽ cho ngươi một dòng dõi bởi Sa-ra.” Và ông đã tin điều đó. Anh em không nhìn vào điều đối lập. Chúng ta nhìn vào những gì Đức Chúa Trời đã nói. Đức Chúa Trời đã nói điều đó, thế là xong.

⁴³ Vậy nên khi người xuống sông Giô-đanh, khi Giô-suê được phong làm tổng chỉ huy đạo quân, và họ xuống đến tận mép nước và có thể nhìn qua và thấy Giê-ri-cô. Nhưng, giữa họ, khi Giô-suê đã chuẩn bị sẵn quân đội, thì có một cánh cổng. Cổng đó được gọi là Giô-đanh.

Nhưng lời hứa của Đức Chúa Trời thì tốt cho mọi cửa thành. Cho dù đó là cửa nào, lời hứa của Đức Chúa Trời là tốt lành. “Người sẽ sở hữu các cánh cổng của kẻ thù.” Điều đó không có gì tranh cãi nữa.

Khi ông xuống sông Giô-đanh vào sáng hôm đó, có lẽ, tôi sẽ tin rằng ma quỷ có những đám mây bão giăng khắp nơi, những vùng nước lớn như bùn lớn cũ lặn xuống, những cánh đồng bị lũ quét qua. Ôi, thật là một thời giờ thử thách! Nhưng Giô-suê nói, “Hãy sẵn sàng, các ngươi sẽ thấy Vinh quang của Đức Chúa Trời.” Và họ thánh hóa bản thân và sẵn sàng, sẵn sàng khi mọi thứ dường như trái ngược. Nhưng đó là Dòng dõi của Áp-ra-ham,

mà Đức Chúa Trời đã thề, “Ta sẽ ban cho người cánh cổng.” Ông đến sông Giô-đanh, đó là cổng của ông, và ông đã sở hữu nó.

⁴⁴ Một trong những buổi sáng này tôi cũng phải xuống cánh cổng cuối cùng đó. Bạn phải xuống sông Giô-đanh, nhưng Dòng dõi Áp-ra-ham sẽ chiếm giữ cửa thành. Bất kể đó là gì, người sẽ sở hữu cánh cổng của mọi kẻ thù.

⁴⁵ Tất cả những người đó đều là những người vĩ đại. Họ đã chết trong hàng ngũ. Nhưng, cuối cùng, một ngày ở Bết-lê-hem của xứ Giu-đê, Dòng dõi Nhà Vua được sanh ra. Mà, tất cả người còn lại của họ chỉ là cái bóng. Dòng dõi Nhà Vua được sinh ra, không phải của một người. Nhưng Ngài được sinh ra bởi một nữ đồng trinh, với Quyền năng trong huyết quản của Ngài, để chiến thắng sự chết và âm phủ. Đức Chúa Trời đã hứa. Một người bình thường không thể làm điều đó. Nhưng nếu Đức Chúa Trời hứa, Ngài cũng giống như Đức Chúa Trời mà Ngài đã có trước đó vài phút, với Áp-ra-ham, Giê-hô-va di-rê, Chúa sẽ sẵn sàng con đường để đi đến cánh cổng. Làm thế nào chúng ta sẽ làm điều đó? Giô-suê đã chết. Môi-se chết. Những người còn lại đã chết. Nhưng Đức Chúa Trời phán, “Người sẽ chiếm giữ cổng của kẻ thù của mình.” Người sẽ chiếm hữu cái chết như thế nào? Ngài đã có một cách để làm mọi việc. “Người sẽ sở hữu cánh cổng của kẻ thù của mình.”

⁴⁶ Dòng dõi Nhà Vua ra đời. Ngài đã bị cám dỗ theo mọi cách giống như chúng ta. Cũng như bạn phải bị cám dỗ, Ngài cũng vậy. Ma quỷ nhanh chóng đưa Ngài, khi Ngài nhận lãnh Đức Thánh Linh, vào đồng vắng trong bốn mươi ngày đêm, để bị cám dỗ. Và khi Ngài bước ra... Và lúc Ngài chết, chúng đóng đinh vào tay Ngài và nhổ vào mặt Ngài. Ngài đã trải qua mọi sự đau ốm. Nhưng khi Ngài còn ở đây trên đất, Ngài đã chứng minh rằng Ngài có thể chiến thắng bệnh tật. Khi bà gia của Phi-e-rơ nằm đau, bị bệnh bại liệt, ông rờ vào tay bà và cơn sốt đã lìa khỏi bà. Khi người phung kêu lên trước cổng, “Ô uest! Ô uest! Nếu Ngài khứng, Ngài có thể làm cho tôi được sạch.”

⁴⁷ Ngài phán, “Ta khứng. Người hãy khỏe mạnh.” Ngài đã chinh phục và chiếm được cửa ải của bệnh phung. Ngài đã chiếm lấy cánh cổng của những cơn sốt.

Ngài khiến mọi bản chất phải vâng lời Ngài. Ngài là Dòng dõi Áp-ra-ham, Dòng dõi Nhà Vua, Người mà được ban cho lời hứa; cho Ngài, Áp-ra-ham và tất cả Dòng dõi theo ông, cho đến Dòng dõi Nhà Vua, và tất cả Dòng dõi sau Người. Lời hứa của Đức Chúa Trời là thật. Ngài đã chiến thắng bệnh tật.

Ngài đã chiến thắng cám dỗ. Khi kẻ thù khạc nhổ vào mặt Ngài, tát vào quai hàm Ngài, thì Ngài quay sang hướng khác. Khi họ giạt râu khỏi mặt Ngài và khạc nhổ vào Ngài, Ngài không bao giờ chọc tức trở lại. Ngài đã chinh phục cánh cổng cám dỗ và chiếm lấy nó.

48 Thế thì bạn nói, “Tính nóng nảy của tôi không cho phép tôi làm điều đó.” Bạn, Dòng dõi Áp-ra-ham, vâng, thừa quý vị, Ngài đã chinh phục nó cho bạn.

49 Khi Ngài bị chọc tức, Ngài không chọc tức lại. Khi Ngài bị chế giễu, Ngài đã giữ sự yên lặng của Ngài. Khi Ngài bị gọi là ma quỷ, Ngài đã giữ sự yên lặng của Ngài. Ngài có một công việc, và đó là công việc của Cha, và Ngài đã tiếp tục làm việc đó. Rồi, cuối cùng, họ đã đưa Ngài đến một thập tự giá. Cái chết đã phải đối mặt với Ngài. Tất cả những người còn lại đã chinh phục biển cả, chinh phục thiên nhiên, và họ chinh phục sư tử, và họ chinh phục lửa. Họ đã đắc thắng mọi thứ trừ cái chết. Nhưng ở đây là Đấng đang đập trong não của Ngài, mạch máu của Ngài, và có Quyền năng chinh phục của sự chết. Vì vậy họ nắm lấy tay Ngài và đuổi Ngài ra và đóng đinh Ngài vào thập tự giá. Họ đánh Ngài và họ lấy roi đánh Ngài cho đến khi xương của Ngài nhìn chằm chằm vào Ngài. Nhưng khi họ làm vậy, và họ đã làm tất cả những gì họ có thể làm, thì cái chết ập đến với Ngài, nói, “Bây giờ ta sẽ lấy Người như ta đã làm với Giô-suê. Ta sẽ lấy Người như ta đã làm Đa-ni-ên. Và ta sẽ làm tất cả những điều này, bởi vì ta sẽ làm cho Người chết.”

50 Và Ngài đã chết cho đến nỗi mặt trời phải tự xấu hổ. Ngài đã chết cho đến nỗi thiên nhiên xấu hổ và nó không hoạt động. Mặt trời đã lặn giữa ban ngày. Các ngôi sao không muốn xuất hiện. Ngài đã chết cho đến nỗi các nguyên tố quá đen đến mức bạn không thể nhìn thấy bàn tay của mình trước mặt bạn, vào

giữa ban ngày. Tôi tưởng tượng thiên nhiên nói, “Hãy để tôi chết với Ngài.”

51 Hỡi anh em! Sau đó ma quỷ đã gửi linh hồn quý giá của Ngài vào hố không đáy của địa ngục. Ở đó, các cửa đã mở, nhưng Ngài đã đi ra vào ngày thứ ba, đã chinh phục nó. A-men. “Dòng dõi của Ngài sẽ chiếm giữ cánh cổng của kẻ thù.” Chinh phục cái chết! Ngài đã chinh phục địa ngục. Vào buổi sáng Phục sinh đầu tiên đó, Ngài đã chinh phục được mồ mả. Bây giờ chúng ta đứng, còn hơn cả những kẻ chinh phục, nhờ Ngài Đấng đã yêu thương chúng ta.

52 Vào Ngày lễ Ngũ tuần, Ngài đã ban Đức Thánh Linh xuống, để tiếp tục, thông qua các dân Ngoại, lấy ra một Dòng dõi của lời hứa. Để ban cho dân Ngoại, những kẻ ngoại đạo, ban cho họ phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, để mang họ vào Lời hứa. Bây giờ chúng ta có quyền chiến thắng mọi bệnh tật. Chúng ta không cần phải chinh phục nó; nó đã bị chinh phục rồi. Chúng ta chỉ cần tuyên bố lời hứa và thực hiện nó. Nó đã bị chinh phục rồi. Cái chết bị chinh phục. Địa ngục bị chinh phục. Bệnh tật được chinh phục. Sự cám dỗ bị chinh phục. Tất cả ma quỷ đều bị chinh phục. Địa ngục bị chinh phục. Sự chết bị chinh phục. Mồ mả bị chinh phục. Chúng ta đứng trong cổng, chiếm lấy nó, không cần phải bắn. Nó đã được trả giá rồi.

53 Kẻ thù của Ngài, Ngài sẽ chiếm giữ cổng của kẻ thù của mình. Bao nhiêu? Hàng ngàn triệu. Ngài sẽ sở hữu cánh cổng của kẻ thù của mình, mọi kẻ thù. Ngài đã sống lại từ cõi chết. Chúng ta sở hữu nó bởi vì Ngài đã ban nó cho chúng ta. Tất cả đều là một món quà miễn phí, bên cạnh tất cả những thứ đó, và mọi thứ mà Ngài đã làm, và chinh phục mọi cánh cửa. Ngài đã chiến thắng bệnh tật, chiếm lấy cửa thành. Điều duy nhất chúng ta phải làm là đi đến cổng, nói, “Nhân danh Chúa Jêsus Christ, Đấng Chinh Phục!” A-men.

54 Khi đến lúc chết, thần chết nói, “Hãy xem ta khiến nó chối bỏ tôn giáo của mình.”

55 “Nhơn danh Chúa Jêsus Christ thành Na-xa-rét, hãy lùi lại, hỡi Giô-đanh!” Dòng dõi Áp-ra-ham chiếm lấy cổng thành.

56 Ô, Phao-lô nói, khi họ định chặt đầu ông, Dòng dõi Áp-ra-ham, ông nói, “Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu? Hỡi mồ mả, sự chiến thắng của mày ở đâu? Tạ ơn Đức Chúa Trời là Đấng đã ban cho chúng ta sự chiến thắng qua Chúa Jêsus Christ.”

57 Ông sẽ chiếm được cổng của kẻ thù, hãy chiếm lấy nó. Bây giờ, ông không bị đánh ở cổng. Ông sẽ chinh phục nó và chiếm lấy nó. Ông sẽ sở hữu nó. Điều đó là trong Quyền lực của chính ông.

58 Trong Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, sáng nay, đặt Quyền năng để chữa lành mọi bệnh tật. Trong Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống được ban cho Quyền năng chiến thắng mọi cám dỗ. Trong sự sở hữu của Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, sáng nay, đặt Quyền năng để xiềng xích tội lỗi và vứt bỏ nó, và nhận phép báp têm của Đức Thánh Linh, trong Hội thánh của Chúa Jêsus Christ.

“Hễ điều gì các người muốn, hãy cầu xin trong Danh Ta, và nó sẽ được ban cho các người. Còn ít lâu nữa, và thế gian (không phải Dòng dõi, dòng dõi không được tái sinh) sẽ không còn thấy Ta nữa. Tuy nhiên, các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các người, ngay cả trong các người, cho đến tận thế.” Gì? Dòng dõi Nhà Vua. “Những công việc mà Ta làm, các người cũng sẽ làm. Ta sẽ xác minh chính Ta rằng Ta ở với các người, vì những dấu hiệu này sẽ đi theo kẻ nào tin.”

Người sẽ sở hữu dòng dõi của kẻ thù của mình. Người sẽ chiếm hữu. Dòng dõi của người sẽ sở hữu cánh cổng của kẻ thù, cho dù cánh cổng đó là gì đi nữa. Nếu đó là bệnh tật, cám dỗ, tội lỗi, bất kể cửa ải nào, nó đều bị chinh phục. Và Dòng dõi Áp-ra-ham chiếm hữu nó.

59 Các bạn có vui không, sáng nay, để biết rằng chúng ta đứng giờ đây không chỉ là một kẻ chinh phục, mà còn hơn một kẻ chinh phục? Ô, không có gì để chiến đấu. Cuộc chiến đã kết thúc. Tiếng còi đã thổi. Lá cờ đã dựng lên. Và ở giữa mọi đống tội lỗi, mỗi giữa mọi phòng bệnh, là cây thập tự gỗ ghè cũ kỹ, được trồng bởi Huyết của Chúa Jêsus Christ, một Đấng Chinh Phục. Điều duy nhất chúng ta làm là tin, nhìn và sống.

“Ta sẽ ở cùng các người. Ta sẽ chứng minh. Người ta đến vào những ngày cuối cùng và nói, ‘Ồ, à, điều đó đã có.’ Nhưng Ta sẽ ở cùng các người. Và chính những điều Ta đã làm, ở đây trên trái đất, Ta sẽ ở trong các người, làm chính điều giống như vậy. Rồi họ sẽ biết. Họ sẽ nhìn thấy Ta. Sự...Dân sự Ta sẽ nhìn thấy Ta. Dòng dõi Áp-ra-ham sẽ thấy Ta. Họ sẽ biết Ta. Họ sẽ nhận ra Ta. Những người khác sẽ gọi Ta là, ‘Bê-ên-xê-bun,’ giống như họ đã làm. Nhưng các người sẽ biết Ta, vì Ta sẽ ở cùng các người. Các người sẽ nhìn thấy Ta, nhìn bằng mắt của các người. Các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các người, thậm chí đến tận thế, chính cùng những điều mà Ta làm. Ai tin Ta, thì những công việc Ta làm người ấy cũng sẽ làm, cùng một loại công việc.”

⁶⁰ Và, ngày nay, Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống có đặc ân đứng và nhìn thấy Chúa Jêsus Christ đắc thắng, đã sống lại, Con của Đức Chúa Trời hằng sống, đang đứng hiện diện, đang sống trong Hội thánh của Ngài, làm điều tương tự như Ngài đã làm lúc đó. Thế thì chúng ta sở hữu cánh cổng của mọi kẻ thù.

⁶¹ Nếu anh em có một kẻ thù sáng nay, thì, anh em của tôi, chỉ có...Nếu anh em là Dòng dõi Áp-ra-ham, sau khi nghe điều này, không có đủ quỹ trong địa ngục có thể giữ cánh cổng đó trước anh em. Nó sẽ mở. Tôi không quan tâm nó là gì. Anh em bước lên đó, như một Dòng dõi đã hứa, nói, “Tôi tuyên bố cái này là của tôi. Đây là của tôi, bởi vì Đức Chúa Trời đã thề rằng Ngài sẽ khiến Chúa Jêsus sống lại, và, qua Chúa Jêsus, tôi sẽ chinh phục nó. Ta đến trong Danh của Đấng Chinh Phục đó, Chúa Jêsus Christ. Hãy lùi lại. Ta đang đi qua.” A-men. “Người sẽ chiếm giữ cánh cổng của kẻ thù.” Rồi đứng lên đó, với vai của anh em và tấm khiên của anh em sáng chói, được bao phủ bởi Huyết của Chúa Jêsus. Kẻ thù sẽ nhận ra nó.

⁶² Nếu các bạn có nhu cầu, hãy nói chuyện với Ngài ngay bây giờ trong khi chúng tôi cầu nguyện, các bạn ở trong đây, sáng nay, trong khi các bạn cúi đầu. Và nếu các bạn có nhu cầu, bạn sẽ chỉ giơ tay về phía Chúa Jêsus chứ? Và chỉ nói điều đó trong tấm lòng, trong lòng của các bạn, và nói, “Lạy Chúa, Ngài biết nhu cầu của con. Bây giờ, con đã nghe, sáng nay, và đó là Kinh Thánh, ‘Người sẽ sở hữu cánh cổng của kẻ thù.’ Con đang đến

để chiếm giữ cánh cổng. Có lẽ con nóng tính. Có lẽ con cần Đức Thánh Linh. Tội lỗi đã trói buộc con. Con có nhu cầu. Nhưng con đang đến cổng bây giờ. Con sẽ chiếm lấy nó, sáng nay, cổng thành của con. Vì vậy, xin ban đường, con đang đi qua.”

⁶³ Chúc tụng Chúa, Ngài đã thấy tất cả những bàn tay này. Và Ngài biết đây là Lời Ngài, Chúa ôi. Con đã chỉ trích dẫn Nó, và đưa ra trong Kinh Thánh. Các nhân vật trong Kinh Thánh, về cách họ thắng được các vương quốc và làm sự công bình, và dập tắt ngọn lửa, sự dữ dội của ngọn lửa, và lánh khỏi lưỡi gươm, và bịt miệng sự tử, và, ồ, còn hơn nữa, phụ nữ được sống lại từ cõi chết, và nhiều điều, bởi vì Ngài đã hứa điều đó. Đó là lời hứa của Ngài, “Dòng dõi của người.” “Dòng dõi của người, Áp-ra-ham, sẽ chiếm giữ cánh cổng thành của kẻ thù.” Và Ngài giữ lời hứa của Ngài.

⁶⁴ Bây giờ xin ban cho, Chúa ôi, điều ước muốn của lòng họ. Xin cho họ từ đây trở thành một người khác. Xin cho họ đi, biết rằng họ là—họ là những kẻ chinh phục, bởi vì Dòng dõi nhà Vua đã chinh phục cho họ. Nhà Vua, khi Ngài đến, sinh ra bởi một trinh nữ, Ngài đã chiến thắng mọi kẻ thù, ngay cả đến sự chết. Vì vậy, sự chết tự nó không thể làm cho Dòng dõi Áp-ra-ham sợ hãi. Chúng con có lời hứa rằng chúng con sẽ thừa hưởng trái đất, và sẽ trở lại trong một cách vinh quang hơn, trong một thân thể được vinh hiển, sau khi kẻ thù cuối cùng được đặt dưới chân, của đấng con duy nhất và cuối cùng của Đức Chúa Trời sẽ đến trong Vương quốc.

⁶⁵ Nếu có những người giơ tay lên, lạy Chúa, đó là những tội nhân, xin cứu họ. Những người mà đang sa ngã, xin cho họ biết họ không cần phải cứ sa ngã. Người đó có thể sở hữu cánh cổng sa ngã đó. Có thể người đó có tính khí nóng nảy, một—miệng lưỡi thô tục, bẩn thỉu, hoặc một tấm lòng dâm dục, hoặc một kẻ tham lam, ham tiền, hoặc—hoặc một thứ bẩn thỉu nào đó, xin để cho họ biết rằng họ có thể sở hữu cánh cổng đó. Có lẽ đó là bệnh tật, Chúa ôi, những sự phiến não. Họ có thể sở hữu cánh cổng đó, “Vì Ngài đã vì tội lỗi của chúng con mà bị vết, vì sự gian ác của chúng con mà bị thương. Bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng con

được bình an, bởi lần roi Ngài chúng con được lành bệnh.” Chúng con là những kẻ chinh phục, sáng nay. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

Và bên cạnh tất cả điều đó, công việc vĩ đại đó đã được thực hiện bởi Ngài, nhưng Ngài vẫn ở với chúng con. Tuy nhiên, Ngài đã hứa Ngài sẽ làm điều đó. “Còn ít lâu và thế gian sẽ không còn nhìn thấy Ta nữa, nhưng các ngươi sẽ thấy Ta; vì Ta sẽ ở cùng các ngươi, ở ngay cả trong các ngươi, cho đến cuối thời đại.” Con cầu xin, Cha ôi, rằng Ngài sẽ làm cho chính Ngài được mọi người biết đến, sáng hôm nay. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁶⁶ Các bạn có tin rằng đó là Lẽ thật không? Một cách trang trọng tin rằng đó là Lẽ thật, không một chút lưỡng lự nghi ngờ nào trong lòng bạn. Bây giờ chỉ cần nhớ điều này. Công việc của Đức Thánh Linh rất đơn giản đến mức làm rối trí tri thức. Những điều đơn giản nhất mà tôi từng có...Tôi đã thấy Đức Thánh Linh làm điều này. Tôi sẽ nói những điều rằng, ồ, tôi sẽ không nghĩ về nó cách ấy. Nếu tôi phải sử dụng trí óc của chính mình, tôi sẽ nói, “Chà, điều đó không thể đúng được.” Nhưng nó luôn luôn đúng. Ngài làm các thứ rất đơn giản. Và Ngài làm những điều để làm cho dân sự Ngài được biết đến chính Ngài. Đức Chúa Trời ở với dân sự của Ngài. Ngài ở giữa dân Ngài. Ngài yêu họ. Và Ngài muốn làm cho họ, và giúp họ; và chỉ cho họ biết, không phải những gì Ngài sẽ làm, nhưng những gì Ngài đã làm. Ngài đã làm điều đó rồi. Nó là của bạn. Nó thuộc về bạn. Đó là một món quà miễn phí từ Đức Chúa Trời là Cha của chúng ta, cho Hội thánh của Ngài.

⁶⁷ Giờ đây cách mà tư duy trí tuệ sẽ bị xáo trộn biết bao, giống như thời Đa-ni-ên, và trong thời của con cái Hê-bơ-rơ, và—và nhiều điều mà chúng ta đã nói sáng nay. Hãy xem, thế giới trí thức vĩ đại ngày đó cũng khó vượt qua như bây giờ. Nó luôn luôn là kẻ thù, đối với cách nhìn của họ, và khoa học hiện đại và mọi thứ của họ, cũng đúng là phức tạp và nhiều thứ, đối với tâm trí lúc đó, như tâm trí của chúng ta ngày nay. Thấy đó, nó cũng giống như vậy. Nhưng luôn, có những người, mà dám ở lại đó và nói, “Đức Chúa Trời thì đúng. Lời Đức Chúa Trời là thật.”

⁶⁸ Và, các bạn, các bạn không cần phải chinh phục, bởi vì Ngài đã chinh phục. Điều duy nhất các bạn phải làm là đi lên và nhận lấy, đứng ở cổng, nói, “Nó là của tôi. Cái này là của tôi. Chúa đã ban nó cho tôi, sự cứu rỗi của tôi. Nếu tôi muốn có Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời đã ban Điều đó cho tôi. Lời hứa là dành cho tôi, cho con cái chúng tôi, cho tất cả những người ở xa, theo như Chúa sẽ gọi.” Đó là lý do tại sao tôi đứng. Chỉ...

⁶⁹ Chức vụ của tôi, về sự phân biệt này và vân vân, nó sẽ sớm kết thúc bây giờ. Ồ, nó sẽ luôn ở đó. Nhưng nó sẽ sớm kết thúc điều này, vì nó sẽ trở thành một điều gì đó vĩ đại hơn. Hiểu không? Nó đang diễn ra; từ việc nắm lấy một bàn tay, cho đến sự phân biệt, và bây giờ nó đang chuẩn bị thực hiện một cái khác. Hiểu không? Nhìn thấy nó. Hãy xem nó và biết rằng đó là thật. Hiểu không? Tôi biết đó là Sự thật. Và nó sẽ tiến xa hơn, cao hơn, tốt hơn. Chắc chắn vậy. Tại sao, Ngài đã hứa điều đó. Và những gì Ngài hứa, thì Ngài sẽ làm. Ngài không thể thất hứa trong lời hứa của Ngài. Và nó là gì? Sự Hiện diện hằng sống của Ngài với chúng ta, để cho điều đó, để cho các bạn biết rằng Ngài đã mở cổng cho các bạn.

⁷⁰ Ngài là Dòng dõi Nhà Vua. Không ai có thể chiếm lấy những cửa thành đó ngoài Ngài. Tất cả những người đó đều có bóng về sự đến của Ngài. Nhưng khi Ngài đến, nó đã kết thúc toàn bộ cuộc chiến. Cuộc chiến đã kết thúc tại Ghết-sê-ma-nê và ở Đồi Sọ. Và bây giờ chúng ta chỉ đứng, như những kẻ chinh phục. Không có cuộc chiến nào để làm. Chúng ta...Cuộc chiến đã kết thúc. Chúng ta chỉ sở hữu nó, giấy chủ quyền đối với nó. Một sự bảo đảm bằng văn bản bởi Đức Chúa Trời, Cha của chúng ta, Đấng đã giơ tay Ngài lên, nói rằng, “Chính Ta sẽ thề rằng Dòng dõi của người sẽ chiếm giữ cửa thành của kẻ thù.” Thế đấy. Nó đã chiếm giữ rồi. “Ngài đã vì sự vi phạm của chúng ta mà bị vết. Bởi lần roi Ngài chúng ta đã được lành bệnh.” Việc đó đã xong rồi. Nó là công việc đã hoàn thành. Chúng ta chỉ sở hữu nó. “Và những công việc mà Ta làm, các người cũng sẽ làm.” Nhà Vua ở với chúng ta, sáng nay. Các phước lành lớn của Ngài, Đức Thánh Linh, đang di chuyển trên chúng ta. Để cảm nhận cảm giác vinh quang đó, để biết rằng đó chính xác với...phù hợp với Lời Đức Chúa Trời. Nó mang lại

cho chúng ta một niềm an ủi tuyệt vời, để biết rằng—rằng Đức Chúa Trời là Cha của chúng ta.

⁷¹ Bây giờ, tôi tin, anh ấy—anh ấy có phát thể cầu nguyện sáng nay không? Tôi nói với anh ấy, được rồi, nếu không có nhiều hơn chỉ những người trong đền tạm, thì đừng phát bất kỳ thể cầu nguyện nào. Nhưng nếu có—có nhiều đến mười, mười lăm người, hoặc gần như thế, những người lạ ở trong cổng, ồ, hãy phát thể cầu nguyện, để chúng ta có thể mang họ lên và cầu nguyện cho họ. Bao nhiêu người lạ với chúng ta sáng nay? Giơ tay bạn lên. Ồ, chao ôi! Chắc chắn. Có mười lăm hoặc hai mươi trong số đó. Được rồi. Chúng tôi sẽ xếp những thể cầu nguyện này và đưa chúng lên bục. Hãy xem, lý do tôi nói về những người “đền tạm”, vì họ ở đây.

⁷² Sự phân biệt này. Hãy nhớ, tôi đang nói điều này. Sự phân biệt sẽ sớm được kết thúc. Sẽ có điều gì đó vĩ đại hơn và tốt hơn rất nhiều, chỉ trong cách này. Đó là, điều mà tôi biết, bây giờ các bạn đang nhìn hai anh em, đã đứng với tôi hôm qua, khi điều đó xảy ra, đây, và ngày hôm trước, khi nó đã xảy ra. Và đó là ba lần liên tiếp, bây giờ, nó đã xảy ra, một sự xác nhận rằng điều đó ngay bây giờ đã gần rồi, hãy xem, nó sắp xảy ra.

⁷³ Bây giờ, lạ Chúa, Ngài là Đức Chúa Trời, và chúng con là tôi tớ của Ngài. Chúng con cảm tạ Ngài vì Lời Ngài, vì Đức Thánh Linh, Đấng đã ban phước cho tâm hồn chúng con. Và bây giờ chúng con hạnh phúc. Chúng con đang ngồi đây, biết rằng chúng con là những kẻ chinh phục. Chúng con đã sở hữu tất cả các cửa của kẻ thù rồi. Nó đã được ban cho chúng con, và chúng con có chìa khóa chủ trong tay. Danh của Chúa Jêsus Christ sẽ mở...mở mọi cánh cổng của kẻ thù. Cầm lấy chiếc chìa khóa này, chiếc chìa khóa của Danh Chúa Jêsus, và mở...mở mọi cánh cổng của kẻ thù mà đã ràng buộc bạn khỏi bất kỳ lời hứa nào.

Và, Chúa ôi, sáng nay chúng con đến trong Danh Chúa Jêsus, với chiếc chìa khóa này, để mở cửa cho những người đau yếu và bệnh tật. Vì có lời chép trong—trong Lời Ngài, “Nhân Danh Ta họ sẽ đuổi các quỷ. Họ sẽ nói tiếng mới. Và nếu họ bắt phải rắn, hoặc uống nhằm thứ gì chết người, nó sẽ không gây hại cho họ. Họ sẽ đặt tay lên người đau và người đau sẽ bình phục.” Chúng con

biết những điều đó là thật. Và xin ban cho, sáng nay, lạy Chúa, để họ sẽ, dân sự sẽ có thể thấy rằng, qua sự bày tỏ của Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta, rằng, “Ngài đã vì sự vi phạm của chúng ta mà bị thương; bởi lần roi Ngài chịu mà chúng ta đã được chữa lành.” Và xin cho họ chấp nhận nó và được chữa lành, sáng nay, khỏi tất cả những sự đau ốm và bệnh tật và rắc rối của họ. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁷⁴ Teddy, mời anh chơi bài, *Chỉ Tin Mà Thôi*, êm dịu và chậm rãi, nếu được.

Và gì hả? Anh em đã bắt đầu từ một? Số một, thể cầu nguyện. Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười, hoặc bất cứ thứ gì có. Được rồi. Mời các bạn thật yên lặng, nếu các bạn đứng lên được, thì qua bên này.

[Ai đó nói, “Anh đã gọi bao nhiêu?”—Bt.] Hả? [Ai đó nói, “Chính là đó. Chính là đó.”] Khoảng...

Chúng ta hãy xem, số một, số hai. Ai có thể cầu nguyện số một? [Một anh nói, “Tôi có nó.”—Bt.] Vâng. Số hai. Được rồi, thưa ông. Số ba, số bốn, số năm, số sáu, số bảy, số tám, số chín, số mười.

⁷⁵ Trong khi họ đang tìm đường và giữ vị trí đứng của mình, tôi muốn đặt câu hỏi cho một số người còn lại của các bạn. Bao nhiêu người, có người nào trong đền tạm ở đây, bị ốm không? Những người trong đền tạm, hãy giơ tay lên. Khoảng năm...bốn, năm, sáu, bảy, tám. Tám hoặc chín bàn tay. Có ai ở đây trong đền tạm, mà không ở đây tại đền tạm, họ là những người lạ với chúng tôi, mặc dù các bạn có thể đã vào sau buổi nhóm và không nhận được thể cầu nguyện? Mời bạn giơ tay lên? Bất cứ ai cần Đức Chúa Trời, điều đó không...mà—mà không đến đền tạm này. Có ai ở đây không phải là thành viên của đền tạm này, và—và tuy nhiên bạn bị đau và không có thể cầu nguyện, bạn muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện? Mời bạn giơ tay lên, mọi người? Được rồi. Điều đó tốt. Được rồi.

⁷⁶ Bây giờ tôi sẽ yêu cầu các bạn thật tôn kính như có thể được, chỉ trong một—chỉ vài phút, và sau đó chúng ta sẽ khởi đầu ngay và bắt đầu. Bây giờ chúng ta hãy xem. Còn bao nhiêu chỗ ở đó,

Billy? Được rồi. Có số mười ở trên đó không? Tôi đã gọi một đến mười.

Mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm, hãy để họ đứng lên bây giờ. Nếu họ là số mười, mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm, hãy để họ đứng. Được rồi. Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười, mười một, mười hai. Còn thiếu khoảng hai người nữa, từ một đến mười lăm. (...?... bảy, tám, chín, mười, mười một.) Mười lăm, mười sáu, mười bảy, mười tám, mười chín, hai mươi.

⁷⁷ Ồ, chờ một chút. Tôi—tôi đã nói với anh ấy chỉ để đưa thẻ cầu nguyện cho những người không ở đền tạm. Đúng rồi. Hiểu không? Bởi vì, nó sẽ là, đấy, sự phân biệt. Nhiều người nói, “Những người này đến với đền tạm.” Hiểu không? Tôi—tôi nói với các bạn. Bao nhiêu người đã ở đây...chưa từng đến đây trước đây? Hãy cho chúng tôi thấy bàn tay của các bạn, không ai từng dự một trong các buổi nhóm của tôi trước đây. Được rồi. Được rồi.

Bây giờ, được rồi, chờ một lúc thôi, Anh Teddy.

⁷⁸ Bây giờ tôi có thể nói điều này, rằng, tất cả các bạn đã nghe nói về các buổi nhóm, tuy nhiên, nó diễn ra như thế nào, các bạn, tất cả những người đã tham dự các buổi nhóm chưa? Hiểu không? Khi Chúa Jêsus của chúng ta còn ở đây trên đất, Ngài không tự xưng là một người chữa lành. Ngài là Dòng dõi Áp-ra-ham, chắc chắn, và Ngài đã có lời hứa với Ngài. Ngài đã phán Ngài không làm gì cho đến khi Cha chỉ cho Ngài. Đúng không? Và Ngài phán, “Ta không thể làm gì cho đến khi Cha chỉ cho Ta phải làm gì.” Và Ngài đã thấy nó bởi...Không phải “cho đến khi Cha *bảo* Ta.” “Cho đến khi Cha *chỉ cho* Ta.” Tin lành Giảng 5:19, “Điều gì Ta thấy Cha làm, thì Con cũng làm như vậy.”

⁷⁹ Bây giờ khi Ngài—Ngài đến, chúng ta tìm thấy, trong lúc bắt đầu chức vụ của Ngài, rằng sau khi Ngài nhận lấy ngài—ngài của Đa-vít...[Bằng trống—Bt.] Nói một cách thuộc linh, sự...

Khi Đức Thánh Linh ngự xuống trên Ngài ở phép báp têm, của Giảng, và Ngài trở thành Đấng Mê-si được xúc dầu. Bây giờ, hãy nhớ rằng, Ngài là Con Đức Chúa Trời khi Ngài được sinh ra.

Ngài là Con được sanh ra đồng trinh của Đức Chúa Trời. Nhưng khi Ngài trở thành Đấng Mê-si, là khi Đức Thánh Linh ngự trên Ngài, vì *đấng mê-si* có nghĩa là “đấng được xúc dầu.” Hiểu không? Và Ngài là Đấng được xúc dầu khi Đức Thánh Linh ngự trên Ngài. Anh em đã nghe tôi giảng về *Chiên Con Và Bò Câu*. Thế thì chúng ta tìm thấy, khi Ngài...Sau bốn mươi ngày bị cám dỗ của Ngài, Ngài đã đi ra.

⁸⁰ Và chức vụ của Ngài đã bắt đầu như thế nào, và nó kết thúc như thế nào? Chúng ta thấy rằng, trong chức vụ của Ngài mà đã có một người tên là Anh-rê, đi tìm em trai mình, Si-môn, một người đánh cá, và đưa người đến với Chúa Jê-sus. Và Đức Chúa Jê-sus phán với người rằng, “Tên người là Si-môn. Tên của cha người là Giô-na. Từ bây giờ, người sẽ được gọi là *Phi-e-rơ*, có nghĩa là ‘hòn đá nhỏ.’” Các bạn nhớ điều đó chứ? Và người này đã rất ngạc nhiên về những gì Chúa Jê-sus đã nói với người!

Bây giờ, Đấng Mê-si có phải làm điều đó không? Bao nhiêu người biết điều đó, hãy nói, “A-men.” Ngài là Tiên tri Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị. Môi-se nói, “Chúa là Đức Chúa Trời các người sẽ dấy lên một Tiên tri giống như ta. Sẽ ứng nghiệm rằng ai không muốn nghe Tiên tri này sẽ bị loại khỏi dân sự.”

⁸¹ Vậy thì, sau đó khi chúng ta nhận ra, sau này, của Ngài...“Ngài đã đến với Dân Mình.” Đó là những ai? Người Do Thái, bằng xác thật. “Và vì vậy Dân Ngài đã không tiếp nhận Ngài,” vì vậy Ngài đã có lúc đó...Bây giờ nó phải đến với dân Ngoại, hãy xem, bởi vì Chính dân Ngài đã không tiếp nhận Ngài. “Nhưng hễ ai đã tiếp nhận Ngài, thì Ngài ban cho họ quyền năng trở thành con trai của Đức Chúa Trời.” Vì vậy bây giờ Ngài đã quay lại với dân Ngoại, và đã được, hai ngàn năm. Nhưng bây giờ hãy để ý những điều mà Ngài đã làm.

⁸² Lúc đó Phi-líp, sau khi ông đã thấy việc này được thực hiện, ông đi tìm Na-tha-na-ên, và nói cho Na-tha-na-ên biết ông đã tìm thấy ai và những gì Ngài đã làm. Và điều đó đã làm ông kinh ngạc. Ông hầu như không thể tin được. Nhưng khi ông ở trong sự Hiện diện của Chúa Jê-sus, khi ông tìm thấy nơi Ngài đang ở, đến trong sự Hiện diện của Ngài, Chúa Jê-sus phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên trong người không có chút gì dối trá.”

⁸³ Bây giờ, nếu bạn đã đứng đó, bạn có nghĩ rằng bạn đã đủ tinh thần để hiểu được đó là Ai không? Bạn nghĩ bạn sẽ làm điều đó không? Bây giờ hãy xem. Thấy không? Người Đó, chỉ là một Người Lạ, một người đánh...ở đó, Ngài có thể đã là một người đánh cá. Ngài là một thợ mộc, chính là Ngài. Người Thợ mộc này đang đứng đó, Người tuổi trung niên. Và người này đến gần. Ngài nhìn người đó, giống như một trong những người này ở đây, phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên trong người chẳng có chút chi dối trá.” Chà, làm sao Ngài biết người đó là người Y-sơ-ra-ên? Không phải cách người ấy ăn mặc, vì tất cả họ đều mặc giống nhau. “Trong người không có chút chi dối trá.” Làm sao Ngài biết rằng người đó là một—một người vô tội?

⁸⁴ Vì vậy điều đó làm người này ngạc nhiên. Là một tín đồ thực sự, người nói, “Thưa Ra-bi,” hoặc anh, thầy giảng, giáo sư, “Ngài đã từng gặp tôi khi nào?” Thấy đó, ông đang chất vấn Ngài.

⁸⁵ Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người ở dưới gốc cây, Ta đã thấy người.”

Người ấy nói, “Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Ngài là Vua của Y-sơ-ra-ên.”

⁸⁶ Chúa Jê-sus phán, “Bởi vì Ta đã bảo người điều này, bây giờ người tin Ta chẳng? Bây giờ người sẽ thấy những điều lớn hơn thế này.”

⁸⁷ Và đó là lý do tôi tin rằng Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống sẽ thấy một điều vĩ đại hơn điều này. Nó sắp sửa bước ngay vào bây giờ, không lâu đâu, hãy xem, vì họ đã tin vào điều đó. Những người đã chối bỏ nó, vì những rào cản của giáo phái, tôi nghi ngờ liệu họ có bao giờ tin bất cứ điều gì không. Thấy không? Những thứ...Bạn sẽ bước đi trong Ánh Sáng hoặc bị mù. Ánh Sáng làm cho mù lòa, hoặc chỉ lối đi.

⁸⁸ Những con chim nhỏ, tôi tìm thấy, ở Tượng Nữ thần Tự do. Chắc chắn để thấy điều đó, Anh Thoms, khi anh đi lên, hãy xem. Chúng đập bộ não của chúng ra, đập vào đó. Và tôi nói, “Có chuyện gì vậy?”

⁸⁹ Nói, “Thay vì đi theo ánh sáng, trong cơn bão, để an toàn, chúng cố gắng đánh bật ánh sáng. Chúng tự sát.”

90 Đó là điều duy nhất xảy ra khi bạn đánh lại Ánh sáng, bạn tự giết mình, về mặt thuộc linh. Chỉ cần bước đi trong Sự sáng như Ngài ở trong Sự sáng, thì chúng ta sẽ tương giao với nhau, tất cả các hội thánh sẽ tin và đi tiếp và vui hưởng các phước lành của Đức Chúa Trời. Điều đó há chẳng tuyệt vời sao?

91 Hãy nhìn người đàn bà Sa-ma-ri khi bà đến. Bà là một người Sa-ma-ri, bây giờ (không phải người Do Thái), một người Sa-ma-ri. Và Ngài phán, “Hãy cho Ta uống.” Và cuộc trò chuyện tiếp tục.

Điều này dành cho những người mới đến bây giờ.

92 Và cuộc trò chuyện tiếp tục. Bây giờ, bà không biết Ngài là Đấng Mê-si. Ngài chỉ là một—một Người, một người Do Thái. Hãy xem cách bà nói trước tiên? Bà nói, “Ồ, không phải thông lệ cho người Do Thái các ông nói chuyện với một phụ nữ Sa-ma-ri như thế này.” Bà nói, “Chúng ta không có giao thiệp với nhau.”

93 Ngài phán, “Nhưng nếu người biết mình đang nói chuyện với Ai, người sẽ xin Ta cho uống. Và Ta sẽ mang cho người, cho người nước, người không đến đây để lấy.”

94Ồ, bà nói, “Nào chờ một chút.” Bà nói, “Chúng tôi thờ phượng ở núi này, và—và các ông là người Do Thái thờ phượng tại Giê-ru-sa-lem.”

95 Chúa Jê-sus phán, “Nhưng giờ sắp đến khi—khi các người sẽ không thờ phượng tại Giê-ru-sa-lem hay núi này, nhưng trong Thánh Linh. Vì Đức Chúa Trời là Thần, và những kẻ thờ phượng Ngài phải thờ phượng Ngài bằng Tâm thần và Lẽ thật.” Hiểu không?Ồ, Ngài tiếp tục, tiếp tục cuộc trò chuyện cho đến khi Ngài tìm thấy nan đề của bà ở đâu. Điều gì, các bạn biết nan đề của bà ở đâu không? Ai biết chuyện gì xảy ra với người đàn bà bên giếng không? Bà có quá nhiều chồng, phải không? Vì vậy Ngài phán với bà, “Hãy đi kiếm chồng người và đến đây.”

Bà nói, “Tôi không có người chồng nào cả.”

96 Phán, “Đúng vậy. Người đã có năm, và người mà người đang sống với hiện nay không phải của người.”

97 Bà nói, “Thưa Ngài!” Bây giờ hãy quan sát bà. “Thưa Ngài, tôi nhận biết rằng Ngài là một Đấng Tiên Tri.”

Nếu bạn đọc lại phần đọc bên lề đó, bạn sẽ tìm thấy. “Thưa Ngài,” trong nguyên tác, “Ngài là, tôi nhận biết, rằng Ngài là Đấng Tiên Tri đó.” Hãy nhớ, trong Kinh Thánh, tiếp tục nói, “Đấng Tiên Tri đó, Ngài có phải là ‘Đấng Tiên Tri đó’?” Đấng Tiên Tri gì? Đấng mà Môi-se nói sẽ dấy lên.

“Tôi nhận biết rằng Ngài là một Đấng Tiên Tri. Bây giờ, chúng tôi đã được dạy, và chúng tôi biết khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ làm những điều này.” Đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si. Đúng không? Biết sự bối rối của bà là gì. Nói, “Chúng tôi biết khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ nói với chúng tôi những điều này. Nhưng Ngài là Ai?”

Ngài phán, “Ta là Đấng đó, mà nói với người.”

⁹⁸ Bà đã để lại bình nước của mình. Bà chạy vào thành phố, tôi tưởng tượng, cứ ôm chặt lòng mình. Và vừa nói, vừa ôm lấy ngực mình vừa nhảy, vừa nói, “Hãy đến, xem một Người đã nói với tôi những điều tôi đã làm. Đây không phải chính là Đấng Mê-si sao? Đó chẳng phải là chính Đấng mà Kinh Thánh đã nói sẽ đến sao? Đó là một người Do Thái đang ngồi ngoài đó, chỉ là một Người đàn ông bình thường, trông giống như một người thợ mộc. Nhưng Ngài đã nói với tôi rằng tôi có năm đời chông, và tất cả các bạn đều biết đó là sự thật. Đây phải là Đấng Mê-si.” Đúng thế không?

⁹⁹ Bây giờ, Chúa Jê-sus phán, “Còn ít lâu, khoảng thời gian ngắn, thế gian sẽ không còn nhìn thấy Ta nữa. Tuy nhiên, các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở với các người, ngay cả trong các người. Và những công việc Ta làm thì các người cũng sẽ làm. Các người sẽ làm nhiều hơn, những gì Ta đã làm ở đây, vì Ta đi đến cùng Cha, trở lại dưới hình thức Thánh Linh.”

Của lễ được trả giá. Dòng dõi Nhà Vua đã chết; Dòng dõi Nhà Vua đã sống lại. Giờ đây Hội thánh được xưng công bình, bởi tin điều đó, và Dòng dõi Nhà Vua có thể đến trong những người này và thậm chí khiến họ trở thành những người thừa kế chung, các con trai và con gái của Đức Chúa Trời.

¹⁰⁰ Bây giờ, với những người còn lại ngoài kia, mà đó không có trong hàng cầu nguyện này, tôi đã bảo anh ấy chỉ phát thẻ cho

những người mà...khi tôi gọi anh ấy sáng nay. Anh ấy đã gọi cho tôi, nói, “Bố muốn đi xuống và phát một số thẻ không, bố ời?”

101 Tôi đã nói, “Nếu có đến mười người từ trong đền tạm.”

102 Bây giờ, đôi khi trong đền tạm tôi gọi và phát cho họ những tấm thẻ cầu nguyện. Các bạn quay lại, nói, “Chà, anh ấy biết họ. Họ đến từ đền tạm. Anh ấy biết tình trạng của họ. Chắc chắn rồi.”

103 Thế thì tôi quay lại, tôi nói, “Chỉ những ai ở ngoài đền tạm, hãy đến. Được rồi. Các bạn không có đền tạm, các bạn sẽ là người đứng trong hàng cầu nguyện.”

104 “Ồ, chúng tôi không biết họ,” đền tạm nói. “Chúng ta không biết nan đề của họ là gì. Anh ấy có thể đã nói dối về điều đó.” Hiểu không?

105 Thế thì tôi nói, “Không ai đến. Hãy để Đức Thánh Linh chỉ chọn những người ở trong đây mà không phải từ đền tạm, chỉ ngồi ngoài đó.” Tuy nhiên, các bạn chỉ...

106 Không có cách nào cả, để đưa một người đến với Đức Chúa Trời, trừ khi anh ta được định trước để trở thành con của Đức Chúa Trời. Không có cách nào để làm điều đó. Chúa Jêsus phán, “Không ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo người ấy đến.” Và đó là Lẽ thật. Mọi việc Ngài làm, đều có điều gì đó trái ngược. “Nếu Ngài làm theo nó cách này, nó lẽ ra phải theo cách này. Và cách này, lẽ ra nó phải trở lại theo cách đó.” Đấy, đó chỉ là sự không tin. Nhưng sự khôn ngoan được xưng công bình bởi các con nàng. Vì vậy, các bạn, các bạn thấy đó.

107 Bây giờ ở đây, tôi đang cố gắng nói với—với hội chúng này, điều này, rằng Chúa Jêsus Christ là Dòng dõi Nhà Vua đó. Không phải là chúng ta; ấy là Ngài. Chúng ta chỉ là người thừa kế của điều đó, nhưng tất cả mọi thứ đều là của chúng ta. Điều gì sẽ xảy ra nếu các bạn đã đứng đó vào ngày hôm ấy khi Si-môn đến? Và, bạn, không người nào...Đây là điều đầu tiên Ngài từng thực hiện.

108 Bây giờ, đó sẽ là điều đầu tiên đối với những người này, nếu Ngài làm điều đó. Họ chưa bao giờ nhìn thấy nó trước đây.

109 Nhưng khi Si-môn đến, một người đánh cá già, không đủ học thức để ký tên mình vào một tờ giấy. Kinh Thánh cho biết ông là “người dốt nát và không có học.” Và là một liên từ. Cả hai, “dốt

nát và không có học.” Và rồi khi Ngài bước đến, một dấu hiệu, một sức mạnh...Chúa Jê-sus, Chúa Jê-sus phán, “Tên người là Si-môn.” Bạn nghĩ ông nghĩ gì? Bạn sẽ nghĩ gì nếu bạn đứng ở đó? “Và tên của cha người là Giô-na. Và bây giờ trở đi, người sẽ được gọi là Phi-e-rơ.” Điều gì, bạn sẽ nghĩ gì? Có phải Người đó đang đọc suy nghĩ của ông ấy chẳng? Chà, bạn sẽ nghĩ gì? Bạn có nghĩ đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si không?

¹¹⁰ Nếu đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si trong một thời đại, thì đó phải là dấu hiệu của Đấng Mê-si, thời đại thứ hai, thời đại thứ ba, thời đại thứ tư. Mọi thời đại đều phải giống nhau, vì Đức Chúa Trời không thể thay đổi. Và bao nhiêu người biết Đấng Mê-si là Đức Chúa Trời? Chắc chắn rồi. Đó là Đấng Được Xức Dầu. Chắc chắn rồi. Vì vậy Ngài không thể thay đổi. Ngài phải giống như vậy.

¹¹¹ Đó là lý do mà Ngài phải làm chứng điều tương tự với những người Sa-ma-ri mà Ngài đã làm với người Do Thái. Bởi vì, ba dân tộc của dòng dõi Cham, Sem và Gia-phết; người Do Thái, dân Ngoại, và người Sa-ma-ri.

¹¹² Bây giờ, bạn có để ý Đức Thánh Linh không? Có bao nhiêu người biết Phi-e-rơ có những chìa khóa Nước Trời? Bạn có để ý không? ông đã mở nó vào Ngày lễ Ngũ tuần, cho người Do Thái. Phi-líp đã đi xuống và rao giảng cho người Sa-ma-ri, và làm báp-têm cho họ trong Danh của Chúa Jê-sus Christ, nhưng Đức Thánh Linh vẫn chưa đến trên họ. Họ phải sai đi và kiếm Phi-e-rơ, người đã đặt tay trên họ và họ nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đúng thế không? Và nhà của Cột-nây, dân—dân Ngoại đã nhận được Điều đó. Đó là tất cả về nó. Từ lúc ấy trở đi, nó cứ mở cửa cho tất cả bây giờ. Vì vậy bạn thấy, đây, Ngài đã phải mở nó ra. Đức Chúa Trời có những đường lối làm việc.

¹¹³ Bây giờ, sáng nay, nếu Đấng Mả đã ban cho Lời hứa với Dòng dõi này, và nếu dòng dõi đang ngồi đây...Tôi muốn tin rằng tất cả các bạn đều như vậy. Nếu Dòng dõi đang ngồi ở đây, chắc chắn Dòng dõi sẽ nhìn thấy Lời hứa. Bây giờ, mỗi người trong số những người này đứng ở đây đều giơ tay lên, họ thậm chí chưa từng tham gia những buổi nhóm trước đây. Họ là những người xa lạ với tôi. Tôi không biết một người nào trong số họ. Họ vừa

vào đây. Và vài phút trước đây, Billy đưa cho họ một tấm thẻ cầu nguyện, và họ đang đứng đây. Có rất nhiều người trong số các bạn đã giơ tay lên, rằng các bạn không có thẻ cầu nguyện, và các bạn vẫn là những người lạ ở đây. Điều đó không liên quan gì với nó cả. Bạn chỉ cần tin rằng bạn là người thừa kế của lời hứa đó. Bạn chỉ cần tin rằng bởi những lần roi của Ngài mà bạn đã được chữa lành. Và hãy tin điều đó với tất cả tấm lòng của bạn, và nhìn xem Ngài.

114 Điều duy nhất món quà này là, chỉ là đầu phục chính mình cho Ngài. Tôi không nói gì cả; Ngài thực hiện việc nói. Và nếu Đó là Thánh Linh của Ngài về lời tiên tri, thì nhà tiên tri luôn có CHÚA PHÁN NHƯ VẦY. Nó luôn luôn đúng. Và đừng thắc mắc về sự Dạy dỗ, vì nó sẽ phải phù hợp với Kinh Thánh, nếu đó là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không thể nói điều gì đó, và sau đó quay lại và vặn vẹo nó. Nó phải giống nhau mọi lúc.

115 Bây giờ, các bạn ở ngoài kia, các bạn tin. Với tất cả điều có ở trong các bạn, các bạn tin. Bây giờ đừng di chuyển xung quanh nữa. Hãy ngồi thật yên ngay bây giờ, mọi người.

Chỉ cần chậm rãi và êm dịu nhất như có thể được.

Tình cờ là, sáng nay, người đầu tiên đứng ở đây là một người đàn ông. Bây giờ chúng ta sẽ lấy phần Kinh Thánh này.

116 Bây giờ các bạn có thấy nơi tôi đang đứng không? Bao nhiêu người có thể hiểu được điều đó? Đây là quý ông và quý bà đang đứng đây, mà tôi chưa bao giờ để mắt đến, trong đời. Họ thậm chí chưa bao giờ dự các buổi nhóm, và các bạn thấy họ đang đứng ở đâu. Họ không biết điều gì sẽ xảy ra. Tôi không biết điều gì sẽ xảy ra. Nhưng Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Áp-ra-ham không biết chuyện gì sẽ xảy ra khi ông rút dao ra để giết Y-sác, nhưng Đức Chúa Trời đã hứa với ông. Điều đó không có gì bàn cãi. Ngài đã nhận ông như một người từ cõi chết, biết rằng Ngài có thể khiến cậu ấy sống lại từ cõi chết. Đúng không? Vì vậy điều đó không có gì bàn cãi.

117 Bây giờ, đây là một người đàn ông đứng cạnh tôi, tôi chưa bao giờ nhìn thấy anh ta, không biết gì về anh ấy. Chúng ta là những

người xa lạ với nhau. Chúng ta không biết nhau. Đức Chúa Trời biết cả hai chúng ta.

Bây giờ, bởi một ân tứ Thiêng liêng, nếu tôi có thể chỉ bởi một ân tứ...Giờ đây, những ân tứ đó được sinh ra trong bạn. Chúa đã tiên định trước khi sáng thế. Bao nhiêu người biết điều đó? Vì vậy sẽ không có bất cứ thứ gì tôi có, để nhận ân tứ. Chúa đã chọn điều đó. Tôi không bao giờ chọn điều đó. Ngài đã chọn điều đó. Hiểu không? Giống như các nhà tiên tri trong Cựu Ước và những người khác, họ đã được định sẵn để làm điều đó, để làm điều này.

118 Bây giờ, nếu người này bị bệnh, tôi không thể chữa lành cho anh ấy. Nếu người này có nhu cầu, điều đó phụ thuộc vào những gì anh ấy cần mà tôi có thể giúp anh ấy hay không. Có thể là, nếu đó là điều gì khác giống như anh ấy...điều gì đó nhỏ bé tôi có thể giúp anh ấy, ồ, tôi vui mừng để làm điều đó. Có lẽ anh ấy nóng nảy. Có thể anh ấy thậm chí không phải là một Cơ-đốc nhân. Có thể anh ấy là một Cơ đốc nhân. Có thể anh ấy là kẻ mạo danh. Tôi không biết. Điều gì sẽ xảy ra nếu anh ấy chỉ là một cuộc tấn công lén lút, một người đã lén vào, và đến đây và chỉ làm cho bản thân như một điều gì đó? Hãy xem những gì xảy ra, đây, chỉ—chỉ thấy những gì diễn ra. Tôi không biết.

119 Nhưng, hãy xem, anh đứng đây, thế thì anh có thể đứng hoàn toàn, biết rằng Đức Chúa Trời đã hứa, Đức Chúa Trời giữ lời hứa của Ngài. Hiểu không? Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời giữ lời hứa của Ngài, giữa, ngay bây giờ ở đây, với những người này; bao nhiêu người ngoài kia sẽ ngồi ngoài đó, và bằng cả tấm lòng mình anh sẽ tin vào điều đó? Cả tấm lòng của anh, anh sẽ tin chứ? Thế thì anh cứ tin tôi đi.

120 Bây giờ chúng ta hãy xem. Chúng ta hãy đọc Kinh Thánh. Bây giờ, Si-môn Phi-e-rơ đã đến với Chúa Jêsus. Và khi đến với Chúa Jêsus, Chúa Jêsus đã nói cho ông biết ông là ai, và—và nói với ông những điều về đời sống ông. Vâng, cùng một Chúa Jêsus sống ngày nay. Ngài...Anh chị em có tin Ngài đã sống lại từ kẻ chết không? Anh chị em có tin rằng Thần Linh Mê-si đó sống ngay trong Hội thánh, ngày nay, giống như Ngài đã có không? Được rồi.

¹²¹ Bây giờ, các bạn trong cử tọa, không có thể cầu nguyện, các bạn nhìn về phía này và nói, “Chúa ôi!” Dĩ nhiên, không có thể cầu nguyện trong cử tọa, tôi đã bảo tất cả họ đứng ở đây. Các bạn trong cử tọa nói, “Chúa ôi, Ngài chạm vào con.” Nhận ra điều gì xảy ra. Tìm thấy điều gì xảy ra...?...

¹²² Bây giờ, thưa ông, nếu có cách nào đó trên đời có thể giúp ông, tôi sẽ làm. Thấy đó, tôi chỉ là, chúng ta chỉ là người xa lạ ở đây, và tôi—tôi gặp ông lần đầu tiên. Nhưng với tư cách là một mục sư, tôi có trách nhiệm nói Lễ thật và là một nhân chứng của Chúa Jêsus Christ. Và, bây giờ, tôi không muốn ông nói với tôi bất cứ điều gì. Tôi chỉ muốn ông trả lời tôi xem đó có phải là sự thật hay không, và rồi hãy để Ngài làm điều đó. Và nếu Ngài sẽ thực hiện cùng một cách ở đây tại bục giảng, qua thân thể này, mà Ngài đã làm qua thân thể của Chúa Jêsus!

Đó là Đức Chúa Trời, trong Đấng Christ. Chúa Jêsus nói, “Ta không làm gì cho đến khi Cha, ở trong Ta, cho Ta thấy. Ngài bảo Ta điều gì để làm.” Vì vậy không phải Chúa Jêsus đã nói với người đàn bà đó. Đó là Cha, ở trong Ngài, đã nói với người đàn bà. Không phải—không phải Chúa Jêsus đã biết Si-môn Phi-e-rơ là ai, mà chính là Cha ở trong Ngài, biết Si-môn Phi-e-rơ là ai. Chính là thế. Hiểu không? Chính là điều đó.

¹²³ Tôi có thể nói với ông, bây giờ, ông là một Cơ-đốc nhân, vâng, thưa ông, bởi vì ông có một—một—một linh chào mừng đang rung động nồng nhiệt. Và, ông ấy, ông ấy là một người tin. Ông là một Cơ-đốc nhân. Và ông đang bị một tình trạng thần kinh khiến ông bị bệnh dạ dày. Đúng không? [Người anh đó nói, “Đúng vậy.”—Bt.] Thấy chưa? Thấy chưa? Vậy thì, điều đó là chính xác. Làm thế nào đã làm điều đó? Làm sao tôi biết được điều đó? Làm sao tôi từng biết được điều đó? Chúng tôi chưa từng gặp nhau trước đây. Thật thế. Phải không? [“Đó là thật.”] Có thể Ngài sẽ nói cho ông biết điều gì đó khác về bản thân anh. Tôi sẽ nói với ông. Đây là điều gì đó. Tôi thấy một người phụ nữ bên ông. Cô ấy đi cùng ông. Đó là vợ của ông. Cô ấy, cũng cần được giúp đỡ. Vâng, thưa ông. Ông tin rằng Đức Chúa Trời có thể cho tôi biết ở đây có chuyện gì không ổn với vợ ông không? [“Tôi biết Ngài có thể.”] Được rồi, thưa ông. Cô ấy bị bệnh tim, biến chứng.

Đúng vậy. Phải không? Cũng bị, thần kinh. Vâng, thưa ông. Bây giờ, ông không đến từ thành phố này. Ông đi về lối này khi về nhà, đến Cincinnati. Đúng thế. Ông đến từ Cincinnati, Ohio. Tên của ông là Milliken. Hãy trở về, đi về nhà, khỏe mạnh. Chúa sẽ ban phước cho ông và ông sẽ được chữa lành, ông và vợ ông. Chúa ban phước cho ông bà.

Hãy đến, thưa ông. Ông tin không? Bây giờ chỉ cần có đức tin. Đừng nghi ngờ.

¹²⁴ Bây giờ hãy thực sự tôn kính. Mọi người bây giờ chỉ cần thực sự cung kính, giữ im lặng. Thấy đó, Thánh Linh rất nhút nhát. Bao nhiêu người biết điều đó? Thật là nhút nhát, Thánh Linh, đấy, chỉ cần bất kỳ sự gián đoạn nhỏ nào cũng làm phiền Ngài.

¹²⁵ Theo các bác sĩ, ông phải chết ngay tức thì, vì bệnh tim. Đúng vậy. Ông đã đến từ Chicago, Ông Mosley. Tên của ông là Theodore. Ông tin Chúa chứ? [Sinasi ng kapatid na lalaki, “Opo.”—Pat.] Thế thì hãy về nhà và sống, trong Danh Chúa Jêsus Christ, và hãy khỏe mạnh. Chúa ban phước cho ông.

¹²⁶ Chị tin Đức Chúa Trời chứ? [Chị đó nói, “Chắc chắn rồi. Vâng, thưa ông.”—Bt.] Chị đau khổ với một tình trạng ở chân. Chị, cũng đến từ thành phố. Chị đến từ Owensboro, Kentucky. Tên Chị là Bà Lamb. Hãy trở về nhà và khỏe mạnh.

¹²⁷ Người phụ nữ ngồi ngay đó, cũng từ Owensboro. Có một áp-xe trên vú của chị ở đây. Được cho là sẽ được phẫu thuật, vào ngày mai. Hãy đi, tin, và sống.

¹²⁸ Ông tin không, thưa ông? [Anh em ấy nói, “Vâng, tôi tin.”—Bt.] Chúng ta là những người xa lạ với nhau. Tên ông là Ông Gilmore. Đúng rồi. Ông đến từ Anderson, Indiana, nơi có phong trào lớn của Hội thánh Đức Chúa Trời. Đúng thế. Ông đang đứng đây vì đứa con gái bị bệnh một phần của mình. Cô ấy bị liệt một phần. Ông tin không? Thế thì về nhà và tìm thấy cô ấy theo cách mà ông tin. Được rồi. Đức Chúa Trời ban phước cho ông. Hãy có đức tin. Hãy tin.

¹²⁹ Anh tin bằng cả tấm lòng chứ, thưa anh? [Người anh em nói, “Vâng, thưa ông.”—Bt.] Anh đến từ Indianapolis. Anh là mục sư của Phúc âm. Đó là vợ của anh. Ừ-m. Cô ấy cũng đang đau khổ.

Cô ấy bị trục trặc ở thực quản. Bác sĩ...Có vấn đề về tim; hơi lo lắng. Tôi thấy cô ấy bị điếc trong tai. Điều gì...Đến đây.

Hỡi linh điếc, trong danh Chúa Jêsus Christ, ta ra lệnh cho người bởi Đức Chúa Trời hằng sống, hãy ra khỏi người nữ này.

Bây giờ chị có thể nghe rõ tôi ngay bây giờ. Chị có thể về nhà và khỏe mạnh. Cứ đi về nhà của chị. Chị nghe tôi, và chị khỏe mạnh. Chị sẽ ổn thôi.

¹³⁰ Anh chị em tin hết lòng không? Chỉ có đức tin vào Đức Chúa Trời. Hãy tin.

¹³¹ Bệnh viêm khớp cũ và thứ đó là một điều tồi tệ khủng khiếp. Chị tin rằng Chúa sẽ làm cho chị khỏe không? Thế thì đi ngay xuống qua chỗ đó. Về nhà, khen ngợi Danh Ngài, nói rằng, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus yêu dấu.”

Lý do tôi nắm bắt được rất nhanh chóng, người phụ nữ này cũng có cùng một bệnh, viêm khớp.

Anh tin rằng Chúa sẽ làm cho anh khỏe mạnh chứ? [Anh trai nói, “Vâng.”—Bt.] Được rồi, thưa anh. Thế thì cứ bước đi xuống ngay qua đó, và nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus,” và đi về nhà.

¹³² Được rồi, chị ơi, chỉ cần quay lại và trở về, và tin. Chị đang tê cứng đầu gối, ở đây, và bệnh tim của chị, và vân vân. Chỉ cần quay lại và trở về nhà, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus” và sẽ khỏe lại. Hãy tin với tất cả những gì có ở trong chị.

¹³³ Các bạn tin không? Thế còn ngoài kia, một số người trong các bạn, quý vị có tin không?

¹³⁴ Cô gái nhỏ đang ngồi đó, đầu đen, bị động kinh, cô có tin rằng Chúa sẽ làm cho cô khỏe mạnh không? Cô tiếp nhận nó không? Được rồi. Nếu cô muốn, Ngài sẽ làm điều đó.

¹³⁵ Ngồi ở đây là một thầy giảng, đang ngồi đây, muốn bước đi gần hơn với Đức Chúa Trời. Phải không, thưa ông? Ông tin rằng Chúa sẽ làm điều đó cho ông không? Hãy giơ tay lên và nói, “Tôi tin nhận nó.” Ừ-m.

¹³⁶ Quý cô này ngồi đây, buông tay xuống. Cô ấy đang nghĩ về mình có vấn đề thuộc linh. Đúng rồi.

¹³⁷ Đây là một phụ nữ trẻ, tự hỏi cô ấy sẽ có con không. Đúng thế. Cô đã dự một trong các buổi nhóm của tôi. Tôi đã hứa với cô, bởi Đức Chúa Trời, một em bé. Phải không? Được rồi. Thế thì về nhà và có nó. Đừng lo lắng về điều đó nữa.

¹³⁸ Các bạn có tin hết lòng không, tất cả các bạn? Mọi người trong số các bạn tin chứ? Dòng dõi Áp-ra-ham sẽ sở hữu cánh cổng, cổng của kẻ thù. Các bạn có phải là Dòng dõi của Áp-ra-ham, bởi Chúa Jê-sus Christ không? Hãy giơ tay lên nếu các bạn là.

Thế thì đặt tay lên người bên cạnh của mình, trên người bên cạnh của bạn, lên người khác. Đặt tay lên nhau. Sở hữu cánh cổng ngay bây giờ. Nó là của các bạn. Nó thuộc về các bạn. “Lời cầu nguyện của đức tin sẽ cứu người bệnh. Đức Chúa Trời sẽ đỡ họ dậy.” Được rồi, hãy cầu nguyện theo cách riêng của các bạn. Cầu nguyện theo cách các bạn làm tại nhà thờ của mình. Cầu nguyện cho những người đang ở bên bạn bây giờ. Đặt tay lên nhau và cầu nguyện.

¹³⁹ Lạy Chúa Jê-sus, chúng con đến trong Danh Toàn Năng, vĩ đại đó của Dòng dõi Nhà Vua, Dòng dõi Áp-ra-ham, người đã được hứa với Ngài trên núi nơi Ngài đã sắm sẵn một chiên con; và đặt chiên con đó trong đồng vắng, một điều bí ẩn, giống như Ngài đã làm với những con sóc đó, ngày hôm qua.

Con cầu nguyện, Hỡi Chúa là Đức Chúa Trời, rằng Ngài sẽ ban đến Quyền năng, một đức tin. Và xin để cho mọi Dòng dõi... Con biết họ sẽ làm được, Chúa ôi, bởi vì Ngài đã phán, “Dòng dõi của Áp-ra-ham.” Và nếu có một số người ở đây đã giả vờ là Dòng dõi đó, và không phải là Dòng dõi đó, xin tha thứ cho họ vì ý định của họ ở đây, hoặc giả vờ. Và cầu xin Đức Thánh Linh ngay bây giờ đốt cháy linh hồn họ với đức tin sống động. Xin để Đức Thánh Linh len lỏi vào từng tấm lòng và chữa lành mọi người ở đây. Họ đã đặt tay lên nhau.

Dòng dõi Nhà Vua nói, “Những người tin sẽ có những dấu hiệu này. Nếu họ đặt tay trên người đau, thì người đau sẽ bình phục.” Và Đấng Mà thực hiện lời hứa hiện diện ngay bây giờ, cho thấy chính Ngài rằng Ngài đang ở đây. Đó là Dòng dõi với bàn tay của họ đặt trên nhau. “Những người tin sẽ có những dấu

hiệu này.” Cầu xin Đức Thánh Linh tràn qua mỗi một bàn tay của họ, vào tấm lòng của mọi người, vào trong những thân thể, và chữa lành mọi người đang ở trong sự Hiện diện Thiêng liêng. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

Con quở trách ma quỷ. Con quở trách tất cả sự không tin. Con quở trách mọi linh xấu. Con quở trách mọi kẻ giả vờ. Con quở trách mọi điều trái với Lời Đức Chúa Trời. Và xin để Đức Thánh Linh chiếm vị trí của Ngài trong lòng dân sự, ngay bây giờ, thông qua đức tin. Cầu xin cho mọi sự đau ốm và mọi bệnh tật, mọi hoạn nạn đều rời khỏi mọi người, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹⁴⁰ Bây giờ, Dòng dõi Áp-ra-ham, các bạn thuộc dòng dõi nhà vua, các bạn thuộc về lời hứa, bởi ân điển và sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, bao nhiêu người trong các bạn có thể giơ tay và nói, “Tôi đã nhận được điều tôi cầu xin.” Cảm ơn các bạn. Đó là nó. Đó là những gì lời hứa dành cho. Đó là những gì lời hứa được ban cho, rằng các bạn có thể là người thừa kế của mọi thứ, qua Chúa Jêsus Christ đáng đã cứu các bạn. Ngài đã cứu các bạn khỏi tội lỗi. Ngài đã cứu bạn khỏi bệnh tật. Ngài đã cứu các bạn khỏi sự chết. Ngài đã cứu các bạn khỏi địa ngục. Ngài đã cứu các bạn khỏi mồ mả.

¹⁴¹ Các bạn nói, “Anh Branham, nhưng tất cả chúng ta đều đi vào nấm mồ.” Nhưng nấm mồ không thể giam giữ chúng ta. Ngài cũng, đến với nó, nhưng nó không thể giữ được Ngài. Chắc chắn. Nó không thể giữ được Ngài.

¹⁴² “Chà, Anh Branham, tôi bị cám dỗ quá.” Ngài, cũng vậy. Nhưng Ngài đã cứu bạn khỏi sự cám dỗ.

¹⁴³ “Xin chớ dẫn chúng con vào sự cám dỗ, nhưng xin giải cứu chúng con khỏi điều ác.” Thấy đó, Ngài đã làm được. Nó là của bạn. Mọi thứ là của bạn, thông qua Chúa Jêsus Christ. Ngài cho bạn mọi thứ, một cách nhưng không. Không phải trả cho nó, cũng không gì cả. Nó thật sự là của các bạn ngay bây giờ. Há các bạn không vui vì nó sao? Các bạn không vui vì Ngài sao? Cảm ơn Đức Chúa Trời.

¹⁴⁴ Bây giờ, sẽ có các buổi nhóm, điều này, tối nay. Đúng. Đó là tối nay, bảy giờ rưỡi tối nay. Tôi sẽ để mục sư nói với bạn. Hãy đến. Hãy đến.

Bây giờ, sáng Chúa nhật tới, ý Chúa nhân lành, tôi sẽ trở lại để cầu nguyện cho người đau, tại đền tạm, hoặc bất cứ nơi nào. 🐦

CHIẾM LẤY CÁC CỔNG THÀNH CỦA QUÂN THÙ VIE59-1108

(Possessing The Enemy's Gates)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 8 tháng Mười một, năm 1959, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org